

Spis treści

Antyk w literaturze polskiej 1

Antyk w literaturze polskiej 2

Biblia a literatura

Historia literatury polskiej: literatura dawna – średniowiecze, renesans, barok 1

Historia literatury polskiej: literatura dawna – średniowiecze, renesans, barok 2

Wstęp do literaturoznawstwa 1

Wstęp do literaturoznawstwa 2

Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego 1

Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego 2

Leksykologia i leksykografia

Nauki pomocnicze

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Antyk w literaturze polskiej 1
Nazwa w języku angielskim:	Antique in Polish literature 1	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Andrzej Borkowski, dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		1. Nabycie wiedzy z zakresu literatury starożytnej, zwłaszcza greckiej i rzymskiej, a także pokazanie jej wpływu na kształtowanie się piśmiennictwa polskiego i europejskiego. 2. Opanowanie umiejętności interpretacji tekstów antycznych w powiązaniu z kulturą polską. 3. Nabycie gotowości do krytycznego i świadomego korzystania z tradycji antycznej w badaniach literackich, poszerzania wiedzy o kulturowych fundamentach literatury polskiej i europejskiej.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
Symbol efektu kierunkowego		
W_01	kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy i umiejętności (historia, filozofia, wiedza o kulturze antycznej), jak też teoretyczne oraz praktyczne	
	K_W02	

	możliwości zastosowań przy użyciu najnowszej technologii informacyjnej wiedzy literaturoznawczej z zakresu filologii polskiej (cyfrowe leksykony, słowniki, edycje);	
W_02	problemy historii i teorii literatury, kontekstów kulturowych epok literackich, życia literackiego, różnorodnych zjawisk piśmienniczych, zwłaszcza kwestie zróżnicowania genologicznego tekstów oraz teorii ich tworzenia w kontekście dawnych poetyk, a także praktyki literackiej;	K_W07
W_03	problemy procesu historycznoliterackiego i jego cywilizacyjnych uwarunkowań oraz kwestie powiązań wiedzy literaturoznawczej z kulturą (filozofia, religia, sztuka).	K_W12
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	stosować pojęcia i paradygmaty badawcze oraz rozwiązywać problemy dotyczące literaturoznawstwa i historii literatury, w szczególności starożytnej, z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych (cyfrowe edycje literackie i naukowe);	K_U02
U_02	wyszukiwać, interpretować, analizować, wykorzystywać, a także prezentować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i historii literatury greckiej oraz rzymskiej posługując się przy tym różnymi źródłami informacji, zwłaszcza słownikami oraz współczesnymi narzędziami cyfrowymi;	K_U08
U_03	doskonalić własny warsztat literaturoznawczy w kontekście interdyscyplinarności (filozofia antyczna i sztuka) z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji oraz różnego typu źródeł niekiedy odległych od siebie w czasie (rękopis, starodruk, tekst cyfrowy).	K_U13
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych w zakresie powiązań literatury antycznej z kulturą polską.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Student powinien wykazać się ogólną wiedzą o literaturze z poziomu szkoły ponadpodstawowej, orientacją		

w historii starożytnej Grecji i Rzymu, podstawowymi wiadomościami o mitologii grecko-rzymskiej, oraz umiejętnością samodzielnej lektury i interpretacji tekstów literackich.

Treści modułu kształcenia:

- Początki piśmiennictwa greckiego
- Wierzenia i mity
- Epika grecka
- Rodowód i funkcja tragedii
- Komedia grecka
- Liryka grecka
- Starożytna idylla
- Platon i Arystoteles o miejscu i roli literatury
- Epika rzymska
- Liryka rzymska
- Dramat i teatr rzymski.
- Epigramatyka antyczna
- Literatura pierwszych wieków chrześcijaństwa.
- Obecność motywów antycznych w literaturze polskiej i europejskiej.
- Antyk w popkulturze.

Literatura podstawowa:

1. Maria Cytowska, Hanna Szelest, *Literatura grecka i rzymska w zarysie*, Warszawa 1983.
2. Zygmunt Kubiak, *Literatura Greków i Rzymian*, Warszawa 1999.
3. Stanisław Stabryła, *Historia literatury starożytnej Grecji i Rzymu*, Wrocław 2002.

Literatura dodatkowa:

1. Witold Dobrowolski, *Mity morskie antyku*, Warszawa 1987.
2. Pierre Grimal, *Słownik mitologii greckiej i rzymskiej*, przeł. Maria Bronarska i inni, wyd. 3, Wrocław 1997.
3. Andrzej Borkowski, *Uwagi o symbolu i alegorii. Przegląd wybranych koncepcji i teorii od starożytności do współczesności*. „Conversatoria Litteraria”, R. III 2010, s. 79-91.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny i konwersatoryjny lub problemowy, film, prezentacja, pokaz i inne;

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Weryfikacja efektów uczenia się przeprowadzana jest w trakcie zaliczenia pisemnego w formie testu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury.

U_01, U_02, U_03	Na podstawie kolokwium obejmujące zadania problemowe i analityczne. Ocena sposobu budowania wypowiedzi pisemnych oraz umiejętność rozumienia i zastosowania w praktyce nabytych informacji (analiza i interpretacja zjawisk literackich); opanowanie materiału literackiego z listy lektur do zaliczenia oraz opanowanie terminów literackich i rozumienie procesu historycznoliterackiego.
K_01	Efekty z kompetencji będą weryfikowane na podstawie obserwacji aktywności i zaangażowania studenta w rozwiązywanie zadań indywidualnych i zespołowych.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Ocena z kolokwium przeprowadzanego w formie testu, obejmującego treści wykładowe i wskazane pozycje literatury przedmiotu oraz teksty źródłowe:

91 – 100% – bardzo dobra,

81 – 90% – dobra plus,

71 – 80% – dobra,

61 – 70% – dostateczna plus,

51 – 60% – dostateczna,

50 – 0% – niedostateczna.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Przygotowanie do zaliczenia	8 godziny
Udział w konsultacjach i zaliczeniu końcowym	2 godziny
Studiowanie literatury przedmiotu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Antyk w literaturze polskiej 2	
Nazwa w języku angielskim:	Antique in Polish literature 2	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr hab. Andrzej Borkowski, dr Marcin Pliszka	
Założenia i cele przedmiotu:	1. Nabycie wiedzy z zakresu literatury starożytnej, zwłaszcza greckiej i rzymskiej, a także pokazanie jej wpływu na kształtowanie się piśmiennictwa polskiego i europejskiego. 2. Opanowanie umiejętności interpretacji tekstów antycznych w powiązaniu z kulturą polską. 3. Nabycie gotowości do krytycznego i świadomego korzystania z tradycji antycznej w badaniach literackich, poszerzania wiedzy o kulturowych fundamentach literatury polskiej i europejskiej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	zagadnienia rozwoju literatury, struktury tekstu i jego aspektów historycznych, rodzajowych, kompozycyjnych i retorycznych;	K_W04
W_02	wybrane zagadnienia literatury polskiej i powszechnej w odniesieniu	K_W08

	do przemian kulturowo-cywilizacyjnych w Europie i na świecie;	
W_03	kwestie wykorzystywania zdobytej wiedzy na kierunku studiów w pracy badawczej i zawodowej w sposób etyczny oraz potrzebę jej interdyscyplinarnego poszerzania.	K_W11
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	przeprowadzić analizę tekstu z zastosowaniem wybranych metod, literaturoznawczych, uwzględniając przy tym kontekst językowy, społeczny i kulturowy;	K_U03
U_02	odróżniać, opisywać, interpretować różne gatunki literackie, stosować specjalistyczną terminologię dotyczącą opisu literatury oraz gromadzić i opracowywać dane bibliograficzne, które odnoszą się do określonego problemu badawczego;	K_U04
U_03	dokonywać interpretacji literaturoznawczej tekstu.	K_U07
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	otwartości na odmienność kulturową, określania własnych zainteresowań, formułowania pogłębionej samooceny, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów, odnosząc się ze szacunkiem i szacunkiem do kulturowego dziedzictwa narodowego.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Student powinien wykazać się ogólną wiedzą o literaturze z poziomu szkoły ponadpodstawowej, orientacją w historii starożytnej Grecji i Rzymu, podstawowymi wiadomościami o mitologii grecko-rzymskiej.		
Treści modułu kształcenia:		
- Poematy Homera (<i>Iliada</i>, <i>Odyseja</i>) i literatura grecka doby archaicznej. <i>Teogonia</i> Hezjoda jako epos kosmogoniczny. <i>Prace i dni</i> – dydaktyzm i artyzm. - Tragedia grecka i teatr. Wielka trójka tragików. Rozwój teatru greckiego. - Komedia attycka (Arystofanes). - Liryka grecka (twórcy, tematy, motywy). - Antyczne początki pisarstwa sielankowego (Teokryt). - Liryka i satyra rzymska. - Epos rzymski (Wergiliusz).		

- Owidiusz – od liryki miłosnej do *Żalów*.
- Cicero Marcus Tullius – *Somnium Scipionis*
- Horacy – liryk i teoretyk poezji.
- Poezja epoki poaugustiańskiej: Marcjalis i Juvenalis.
- *Satyricon* Petroniusza.
- Literatura pierwszych wieków chrześcijaństwa. *Wyznania* św. Augustyna
- Inspiracje literaturą antyczną w Polsce (wybrane przykłady).

Literatura podstawowa:

Teksty źródłowe:

- *Antologia tragedii greckiej*, oprac. Stanisław Stabryła, Kraków 1989 (lub inne wydanie) (wybrane utwory);
- Arystofanes, *Chmury* lub *Żaby* (do wyboru – dowolne wydanie);
- Św. Augustyn, *Wyznania*, przeł. Zygmunt Kubiak, Warszawa 1987 (fragmenty);
- Cicero Marcus Tullius, *Mowy*, Kęty 1998 (wybór);
- Homer, *Iliada*, Wrocław 1982 (lub inne wydania);
- Homer, *Odyseja* (wydanie dowolne)
- Horacy, *Pieśni* (wydanie dowolne), (wybór);
- Katullus, *Poezje wszystkie*, Kraków 2013 (wybór);
- *Liryka starożytnej Grecji*, oprac. Danielewicz, Wrocław 1984 (lub inne wydania);
- Lukrecjusz, *O naturze rzeczy*, Warszawa 1994 (wybrane fragmenty);
- Marcjalis, *Epigramaty* (wybór) Warszawa 1985 (wybór);
- Owidiusz, *Metamorfozy*, przeł. Anna Kamieńska, Wrocław 1995 (wybrane fragmenty);
- Owidiusz, *Żale*, Poznań 2002 (wybór);
- Safona, *Pieśni*, Warszawa 1978 (lub inne wydanie);
- *Sielanka rzymska*, Warszawa 1985 (wybór);
- Teokryt, *Sielanki*, przeł. Aartur Sandauer, Warszawa 1981 (wybór);
- Wergiliusz, *Bukoliki i georgiki*, przeł. Zofia Abramowiczowa, Wrocław 1953 (wybór);
- Wergiliusz, *Eneida*, przeł. Wanda Markowska, Warszawa 1970 (lub inne wydania) (fragmenty);

Opracowania:

4. Zygmunt Kubiak, *Literatura Greków i Rzymian*, Warszawa 1999.
5. Stanisław Stabryła, *Historia literatury starożytnej Grecji i Rzymu*, Wrocław 2002.

Literatura dodatkowa:

1. Erich Auerbach, *Mimesis. Rzeczywistość przedstawiona w kulturze Zachodu*, Poznań 2004 (lub wyd. inne).
2. Jacek Hajduk, *Petroniusza sztuka narracji*, Kraków 2015.
3. Joanna Klausa-Wartacz, *Owidiusz polskich romantyków. Inspiracje, nawiązania, analogie*, Poznań 2014.
4. *Topika antyczna w literaturze polskiej XX wieku*, red. Alina Brodzka, Warszawa 1992.
5. Marcin Pliszka, *Barokowy sen jako gatunek literacki* (podrozdział: *Tradycja*), [w]: *W onirycznym teatrze. Sen w poezji polskiego baroku*, Siedlce 2015.

6. Marcin Pliszka, *Idąc po arkadyjskich śladach. O wierszu Juliana Kornhausera „Et in arcadia ego”*, w: *Przestrzenie. Studia i szkice o literaturze*. Siedlce 2018.
7. Stanisław Stabryła, *Hellada i Roma. Recepcja antyku w literaturze polskiej w latach 1976-1990*, Kraków 1996.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Analiza tekstu literackiego, dyskusja, prezentacja multimedialna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	pisemne kolokwium (obejmuje zagadnienia kształcenia polonistycznego: metody interpretacji tekstu, terminologię).
U_03, U_01, U_02	na bieżąco podczas ćwiczeń; odpowiedź ustna, krótkie wypowiedzi pisemne przewidziane w trakcie zajęć oraz pisemne prace zaliczeniowe (interpretacja wybranego utworu).
K_01	na podstawie obserwacji aktywności i zaangażowania studenta w rozwiązywanie zadań indywidualnych i zespołowych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę. Obecność na ćwiczeniach, jedno kolokwium w semestrze, a na koniec przygotowanie pisemnej pracy zaliczeniowej (interpretacja wybranego utworu).

Kryteria oceny pracy zaliczeniowej:

- 1) struktura podziału pracy – maksymalnie 2 punkty,
- 2) poprawność merytoryczna – maksymalnie 6 punktów,
- 3) formalna ocena pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisania) – maksymalnie 4 punkty,
- 4) charakterystyka doboru i wykorzystania źródeł – maksymalnie 4 punkty.

Warunki zaliczenia ćwiczeń: uzyskanie minimum oceny dostatecznej za przygotowanie pracy zaliczeniowej:

91 – 100% – bardzo dobra,

81 – 90% – dobra plus,

71 – 80% – dobra,

61 – 70% – dostateczna plus,

51 – 60% – dostateczna,

50 – 0% – niedostateczna.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	10 godzin
Przygotowanie do zaliczenia	10 godzin
Studiowanie literatury przedmiotu	14 godzin
Konsultacje	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Biblia a literatura
Nazwa w języku angielskim:	Bible and literature	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Valentina Krupoves
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Andrzej Borkowski, dr Valentina Krupoves, dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest: 1. Nabycie wiedzy na temat Biblii oraz jej wpływu na kulturę i literaturę polską 2. Opanowanie umiejętności interpretacji wątków, motywów biblijnych w poszczególnych tekstach literackich 3. Nabycie gotowości do określania własnych zainteresowań, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
Symbol efektu kierunkowego		
W_01	kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami	K_W02,

	koniecznymi do poszerzenia wiedzy (historia, filozofia i inne) oraz powiązania wiedzy literaturoznawczej z kulturą,	K_W12
W_02	terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych, zwłaszcza literaturoznawstwa,	K_W03
W_03	problemy historii literatury oraz kontekstów kulturowych (w tym o rodowodzie biblijnym) epok literackich,	K_W07
W_04	wybrane zagadnienia literatury polskiej i powszechnej w odniesieniu do przemian kulturowo-cywilizacyjnych w Europie i na świecie.	K_W08
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	przeprowadzić analizę tekstu z zastosowaniem wybranych metod, literaturoznawczych, uwzględniając przy tym kontekst językowy, społeczny i kulturowy,	K_U03
U_02	odróżniać, opisywać, interpretować różne gatunki literackie, stosować specjalistyczną terminologię dotyczącą opisu literatury oraz gromadzić i opracowywać dane bibliograficzne, które odnoszą się do określonego problemu badawczego,	K_U04
U_03	wyszukiwać, interpretować, analizować, wykorzystywać oraz prezentować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa, posługując się przy tym różnymi źródłami informacji, zwłaszcza słownikami oraz współczesnymi narzędziami cyfrowymi.	K_08
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	otwartości na odmienną kulturę, określania własnych zainteresowań, formułowania pogłębionej samooceny, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów, odnosząc się ze znanstwem i szacunkiem do kulturowego dziedzictwa narodowego.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność eksplikacji tekstu literackiego oraz znajomość podstawowej terminologii z zakresu literaturoznawstwa na poziomie szkoły ponadpodstawowej.		
Treści modułu kształcenia:		

1. Przekłady *Biblii*. Septuaginta, Vulgata. Polski przekład Jakuba Wujka oraz tłumaczenia współczesne.
2. Kształt genologiczny tekstów biblijnych.
3. *Stary i Nowy Testament*. Przemiany kanonu biblijnego.
4. Księgi biblijne jako źródło inspiracji literackiej i kulturowej.
5. *Księga Rodzaju* – antropologia biblijna oraz inspiracja literacka.
6. Poezja biblijna. *Księga Psalmów*: przekłady, parafrazy, inspiracje.
7. *Pieśń nad Pieśniami* i miłość oblubieńcza w literaturze.
8. Biblia wobec cierpienia: *Księga Hioba*. Hiob w literaturze polskiej.
9. *Księga Koheleta* i motywy marności w tekstach literackich.
10. *Ewangelie* w literaturze: nawiązania i główne tematy.
11. *Apokalipsa* w literaturze.
12. Biblijny prorok i proroctwo: literackie reminiscencje.
13. Biblijne kobiety w literaturze i kulturze.
14. Zwierzęta w świecie *Biblii* oraz ich symbolika.

Literatura podstawowa:

1. *Biblia Tysiąclecia* (wydanie dowolne).
2. Forstner Dorothea, *Świat symboliki chrześcijańskiej*. Tłumaczenie Paweł Pachciarek i inni, Warszawa 1990.
3. Lurker Manfred, *Słownik obrazów i symboli biblijnych*. Tłumaczenie Kazimierz Romaniuk, Poznań 1989.
4. Starowieyski Marek, *Tradycje biblijne. Biblia w kulturze europejskiej*. Wydanie II, Kraków 2015.
5. Świderkówna Anna, *Rozmowy o Biblii: narodziny judaizmu*, Warszawa 2009.

Literatura dodatkowa:

1. Adamiak Elżbieta, *Kobiety w Biblii. Nowy Testament*, Warszawa 2010.
2. *Biblia w literaturze polskiej : romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska*, red. Edward Jakiel, Janusz Mosakowski, Gdańsk 2013.
3. Borkowski Andrzej, *Uwagi o miejscu i znaczeniu Biblii w „Moralinach” Wacława Potockiego*. W: *Lektury Wacława Potockiego*. Red. Bernadetta Puchalska-Dąbrowska, Białystok 2014, s. 9-37.
4. Burdziej Bogdan, *Super flumina Babylonis. Psalm 136(137) w literaturze polskiej XIX-XX w.*, Toruń 1999.
5. Girard René, *Dawna droga, którą kroczyli ludzie niegodziwi*. Tłumaczenie Mirosława Goszczyńska, Warszawa 1992 (Przypadek Hioba; Edyp i Hiob).
6. Hanusiewicz-Lavallee Mirosława, *Biblia w literaturze staropolskiej*, „Studia Nauk Teologicznych

PAN", t. 4 (2009).

7. Jakiel Edward, *Lektury Księgi. Ze studiów nad Biblią w literaturze polskiej*, Pelplin 2019.
8. Jung Carl Gustav, *Odpowiedź Hiobowi*. W: *Psychologia i religia*. Tłumaczenie Jerzy Prokopiuk, Warszawa 1970.
9. Salij Jacek, *Erotyka „Pieśni nad pieśniami” w interpretacjach teologicznych*, „Teksty” 1974, nr 1.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zespołowe i indywidualne rozwiązywanie zadań problemowych, analiza tekstów literackich, pokaz, dyskusja, „burza mózgów” i inne;

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, W_04,	Efekty będą weryfikowane na podstawie pisemnego testu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów wskazanych pozycji literatury oraz materiału zrealizowanego podczas ćwiczeń.
U_01, U_02, U_03	Efekty będą sprawdzane na bieżąco podczas zajęć, obserwację zachowań studentów, zaangażowanie w wykonywane ćwiczenia, dyskusję i interpretację tekstów, pozwalające ocenić umiejętności studenta w aspekcie omawianej tematyki.
K_01	Efekty będą weryfikowane poprzez obserwację zachowań, zaangażowanie w rozwiązywanie zadań problemowych, umiejętność pracy indywidualnej i w grupie.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki zaliczenia ćwiczeń: uzyskanie minimum oceny dostatecznej z kolokwium.

Ocena z kolokwium:

43 – 39 punktów – ocena bardzo dobra,

38 punktów – ocena dobra plus,

37 – 33 punkty – ocena dobra,

32 – 28 punktów – ocena dostateczna plus,

27 – 22 – ocena dostateczna,

poniżej 22 punktów – ocena niedostateczna

Ponadto za aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach student może uzyskać na poszczególnych zajęciach 0,5 punktu, co łącznie daje możliwość zdobycia 7 punktów w semestrze.

Ogólna ocena z ćwiczeń:

50 – 45 punktów – bardzo dobra,

44 – 40 punktów – dobra plus,

39 – 35 punktów – dobra,
34 – 30 punktów – dostateczna plus,
29 – 25 punktów – dostateczna,
poniżej 25 punktów – niedostateczna.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Kolokwium	1 godzina
Przygotowanie do zajęć	10 godzin
Przygotowanie do kolokwium	7 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Załącznik nr 3 do zasad		
Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Historia literatury polskiej: literatura dawna – średniowiecze, renesans, barok 1	
Nazwa w języku angielskim:	History of Polish Literature: Old Literature – Middle Ages – Renaissance – Baroque 1	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Andrzej Borkowski, dr Marcin Pliszka	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z dziełami, kontekstami historycznymi i kulturowymi literatury polskiej od średniowiecza po barok. Nabycie wiedzy z zakresu literatury średniowiecznej, renesansowej i barokowej, w tym znajomości najważniejszych autorów, gatunków literackich, motywów tematycznych oraz kontekstów historycznych i kulturowych. Opanowanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich w perspektywie historyczno-kulturowej, rozpoznawania cech stylistycznych i retorycznych charakterystycznych dla poszczególnych epok. Nabycie gotowości do samodzielnej pracy badawczej, krytycznej refleksji nad tekstem literackim i jego kontekstem, a także do formułowania własnych wniosków w dyskusji naukowej i w formie pisemnej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA	

	Student zna i rozumie:	
W_01	miejsce, funkcję, istotę, strukturę i znaczenie nauk humanistycznych w systemie nauk, ich specyfikę przedmiotową i metodologiczną, jak też w stopniu zaawansowanym – wybrane fakty, obiekty, zjawiska literackie z kręgu literatur staropolskiej oraz dotyczące ich metody, składające się na podstawową wiedzę ogólną z zakresu filologii polskiej, tworząc jej podstawy teoretyczne;	KW_01
W_02	kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy i umiejętności, jak też teoretyczne oraz praktyczne możliwości zastosowań przy użyciu najnowszej technologii informacyjnej wiedzy literaturoznawczej szczególnie z kręgu literatury dawnej w zakresie filologii polskiej;	KW_02
W_03	problemy historii i teorii literatury, kontekstów kulturowych epok literackich, zwłaszcza średniowiecza, renesansu i baroku, życia literackiego oraz dawnych zjawisk piśmienniczych, zwłaszcza kwestie zróżnicowania genologicznego tekstów oraz teorii ich tworzenia;	KW_07
W_04	wybrane zagadnienia dawnej literatury polskiej i powszechnej w odniesieniu do przemian kulturowo-cywilizacyjnych w Europie i na świecie;	KW_08
W_05	problemy procesu historycznoliterackiego i jego cywilizacyjnych uwarunkowań oraz kwestie powiązań wiedzy literaturoznawczej z kulturą epok dawnych.	KW_12
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	wyszukiwać, interpretować, analizować, wykorzystywać oraz prezentować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem epok dawnych, posługując się przy tym różnymi źródłami informacji, zwłaszcza słownikami oraz współczesnymi narzędziami cyfrowymi;	KU_08
U_02	samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu literaturoznawstwa polskiego, zwłaszcza z zakresu epok dawnych, korzystając z oferty bibliotek publicznych, specjalistycznych i cyfrowych;	KU_09
U_03	doskonalić własny warsztat literaturoznawczy w kontekście interdyscyplinarności z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji oraz różnego typu źródeł niekiedy odległych od siebie w czasie (rękopis, starodruk, tekst cyfrowy).	KU_13

Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	podnoszenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności, także w zakresie doskonalenia własnej polszczyzny (w odniesieniu do języka staropolskiego), dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego;	K_K04
K_02	przekraczania ograniczeń własnej wiedzy, dalszego kształcenia oraz komunikowania się w sposób etyczny w otoczeniu społecznym, a zwłaszcza w środowisku zawodowym.	K_K06
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Student przystępujący do zajęć powinien posiadać podstawową wiedzę z historii literatury polskiej nabytą w szkole ponadpodstawowej w tym ogólne pojęcia dotyczące epok literackich i gatunków. Umieć analizować i interpretować teksty literackie oraz rozpoznawać podstawowe środki stylistyczne i retoryczne. Znać podstawowe pojęcia literaturoznawcze i mieć umiejętność korzystania z literatury przedmiotu (podręczniki, artykuły naukowe, źródła cyfrowe). Być przygotowanym do samodzielnej pracy naukowej i aktywnego udziału w dyskusjach akademickich.		
Treści modułu kształcenia:		
- Konteksty filozoficzne i kulturowe polskiego oraz europejskiego średniowiecza. - Funkcje symbolu oraz alegorii w literaturze i sztuce średniowiecznej. - Dawne żywoty i modlitewniki. - Bogurodzica i jej konteksty kulturowe. - Biblia a literatura średniowieczna (psalterze, kazania...). - Średniowieczne kroniki i dzieła hagiograficzne. - Późnośredniowieczna poezja i proza. - Estetyka epoki renesansu. - Poezja polska i łacińska XVI w. - Dramat w epoce odrodzenia. - Proza polska XVI w. (tematyka, inspiracje, motywy). - Publicystyka odrodzeniowa. - Twórczość Mikołaja Reja i Jana Kochanowskiego. - Konteksty filozoficzne i kulturowe polskiego baroku. - Polska poezja metafizyczna XVII wieku. - Dramaturgia w epoce baroku. - Poezja polska dojrzałego baroku (autorzy, gatunki, dzieła). - Epika polska XVII w. - Pamiętnikarstwo epoki baroku. - Przemiany fraszki polskiej w wieku XVI i XVII.		
Literatura podstawowa:		

1. Jan Błoński, *Mikołaj Sęp-Szarzyński a początki polskiego baroku*, Kraków 1967 (lub wyd. inne).
2. Claude Backvis, *Szkice o kulturze staropolskiej*, oprac. Andrzej Biernacki, Warszawa 1975.
3. Jadwiga Sokołowska: *Dwie nieskończoności. Szkice o literaturze barokowej Europy*, Warszawa 1978.
4. Johan Huizinga, *Jesień średniowiecza*, przeł. Tadeusz Brzostowski, Warszawa 1992.
5. Jerzy Ziomek, *Renesans*, wyd. 10, Warszawa 1995 (lub wydania inne).
6. Czesław Hernas, *Barok*, wyd. 7, Warszawa 1999 (lub wydania inne).
7. Teresa Michałowska, *Średniowiecze*, wyd. 7, Warszawa 2002 (lub wydania inne).
8. Roman Mazurkiewicz, *Deesis. Idea wstawiennictwa Bogurodzicy i św. Jana Chrzcziciela w kulturze średniowiecznej*, Kraków 2012 (lub wyd. inne).

Literatura dodatkowa:

1. Jadwiga Sokołowska, *Spory o barok. W poszukiwaniu modelu epoki*, Warszawa 1971.
2. Endre Angyal, *Świat słowiańskiego baroku*, przeł. J. Prokop, wstęp J. Sokołowska, Warszawa 1972.
3. Alojzy Sajkowski, *Barok*, Warszawa 1987.
4. Tadeusz Witczak, *Literatura Średniowiecza*, Warszawa 1990.
5. Jerzy Woronczak, *Studia o literaturze średniowiecza i renesansu*, Wrocław 1993.
6. Antoni Czyż, *Światło i słowo. Egzystencjalne czytanie tekstów dawnych*, Warszawa 1995.
7. Ernst R. Curtius, *Literatura europejska i łacińskie średniowiecze*, przeł. A. Borowski, wyd. 2, Kraków 1997.
8. Paweł Stępień, *Śmiech w czasach ostatecznych. Tematyka religijna w „Figlikach” Mikołaja Reja*, Warszawa 2013.
9. Marcin Pliszka, *Odmiany czasu w poezji Mikołaja Sępa-Szarzyńskiego i Sebastiana Grabowieckiego*, „Inskrypcje” 2021, nr 2 (17), s. 29-43.
10. Andrzej Borkowski, *Rodzina w świetle „Pamiętników” Jana Chryzostoma Paska*. „Bibliotekarz Podlaski” 2023, 1, s. 287-298.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny, konwersatoryjny lub problemowy, film, pokaz i inne

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, W_04, W_05	Efekty w zakresie wiedzy będą weryfikowane poprzez egzamin pisemny, testy i kolokwia, podczas których sprawdzona zostanie znajomość autorów, dzieł, gatunków literackich oraz kontekstów historyczno-kulturowych.

U_01, U_02, U_03	Efekty w zakresie umiejętności będą weryfikowane poprzez przygotowanie analitycznej pracy pisemnej (artykuł, esej naukowy) z zakresu literatury staropolskiej oraz prezentacje indywidualne lub grupowe – opracowanie i przedstawienie wybranych zagadnień tematycznych, takich jak gatunki literackie, motywy czy kontekst historyczny.
K_01, K_02	Efekty w zakresie kompetencji społecznych będą weryfikowane podczas zajęć poprzez obserwację aktywności na zajęciach – udział w dyskusjach, pracę w grupie oraz umiejętność argumentowania własnych wniosków; samoocenę – refleksję nad własną pracą oraz ocenianie pracy innych studentów podczas projektów grupowych i prezentacji.

Forma i warunki zaliczenia:

Ocena z egzaminu pisemnego przeprowadzanego w formie testu:

91 – 100% – bardzo dobra,

81 – 90% – dobra plus,

71 – 80% – dobra,

61 – 70% – dostateczna plus,

51 – 60% – dostateczna,

50 – 0% – niedostateczna.

Przygotowanie analitycznej pracy pisemnej (artykuł, esej naukowy) z zakresu literatury staropolskiej (20-25 tys. znaków ze spacjami wraz z przypisami i bibliografią).

Kryteria oceny pracy pisemnej:

1) kompozycja pracy – maksymalnie 3 punkty,

2) poprawność merytoryczna – maksymalnie 6 punktów,

3) nowatorskie odczytanie tekstu – maksymalnie 4 punkty.

4) poprawność językowa i stylistyczna – maksymalnie 3 punkty.

Ocena końcowa: średnia ocen z prezentacji, pracy pisemnej oraz aktywności na zajęciach.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
wykłady	30 godzin
Konsultacje	1 godzina
egzamin	1 godzina
studiowanie literatury przedmiotu	13 godzin

przygotowanie do egzaminu	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Załącznik nr 3 do zasad			
Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia literatury polskiej: literatura dawna – średniowiecze, renesans, barok 2	
Nazwa w języku angielskim:		History of Polish Literature: Old Literature – Middle Ages – Renaissance – Baroque 2	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):			obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):			pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:		pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	5		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem zajęć jest zapoznanie studentów z dziełami, kontekstami historycznymi i kulturowymi literatury polskiej od średniowiecza po barok. Nabycie wiedzy z zakresu literatury średniowiecznej, renesansowej i barokowej, w tym znajomości najważniejszych autorów, gatunków literackich, motywów tematycznych oraz kontekstów historycznych i kulturowych. Opanowanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich w perspektywie historyczno-kulturowej, rozpoznawania cech stylistycznych i retorycznych charakterystycznych dla poszczególnych epok. Nabycie gotowości do samodzielnej pracy badawczej, krytycznej refleksji nad tekstem literackim i jego kontekstem, a także do formułowania własnych wniosków w dyskusji naukowej i w formie pisemnej.	

Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych, a zwłaszcza literaturoznawstwa polskiego w kontekście epok dawnych;	KW_03
W_02	zagadnienia rozwoju, struktury języka, jego przemian oraz tekstu i jego aspektów historycznych, rodzajowych, kompozycyjnych i retorycznych w obrębie literatury staropolskiej;	KW_04
W_03	metody analizy i interpretacji tekstu staropolskiego w aspekcie literaturoznawczym.	KW_09
W_04	zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w kontekście dzieł piśmienniczych i innych wytworów kultury oraz prawnych możliwości ich wykorzystywania w różnych rodzajach działalności, zwłaszcza w kontekście przygotowania samodzielnej pracy rocznej z polskiej literatury dawnej.	KW_10
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	przeprowadzić analizę tekstu staropolskiego z zastosowaniem wybranych metod, literaturoznawczych, uwzględniając przy tym kontekst językowy, społeczny i kulturowy;	KU_03
U_02	brać udział w dyskusji – prezentować i oceniać różne opinie oraz stanowiska w zakresie tematycznym, dotyczącym literatury staropolskiej;	KU_05
U_03	dokonywać interpretacji literaturoznawczej tekstu staropolskiego;	KU_07
U_04	zredagować tekst naukowy z zakresu polskiego literatury dawnej pod względem formalnym i językowym;	KU_11
U_05	merytorycznie argumentować i formułować wnioski, także krytyczne na temat dawnych tekstów literackich, wydając sądy i opinie wysnute z wiedzy naukowej i doświadczenia, dbając jednocześnie o wysoką kulturę wypowiedzi;	KU_12
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego

K_01	jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych z zakresu literatury staropolskiej;	K_K01
K_02	otwartości na odmienną kulturę, określania własnych zainteresowań, formułowania pogłębionej samooceny, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów, odnosząc się ze szacunkiem i szacunkiem do kulturowego dziedzictwa narodowego.	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Student przystępujący do zajęć powinien posiadać podstawową wiedzę z historii literatury polskiej nabytą w szkole ponadpodstawowej w tym ogólne pojęcia dotyczące epok literackich i gatunków. Umieć analizować i interpretować teksty literackie oraz rozpoznawać podstawowe środki stylistyczne i retoryczne. Znać podstawowe pojęcia literaturoznawcze i mieć umiejętność korzystania z literatury przedmiotu (podręczniki, artykuły naukowe, źródła cyfrowe). Być przygotowanym do samodzielnej pracy naukowej i aktywnego udziału w dyskusjach akademickich.		
Treści modułu kształcenia:		
• Bogurodzica (źródła, konteksty, idee). • Twórczość Władysława z Gielniowa. • Średniowieczna liryka miłosna. • Poezja łańciska (Andrzej Krzycki, Jan Dantyszek, Klemens Janicki). • Literatura błazeńska (Biernat z Lublina). • <i>Żywot człowieka poczciwego</i> Mikołaja Reja. • Jan Kochanowski (<i>Pieśni, Treny, Fraszki</i>). • Dawna sielanka (Szymon Szymonowicz, Szymon Zimorowicz). • Barokowi poeci metafizyczni (Mikołaj Sęp-Szarzyński, Sebastian Grabowiecki, Stanisław Grochowski). • Maciej Kazimierz Sarbiewski o roli poety i poezji. • Wyobrażenia konceptualna polskiego baroku (Jan Andrzej Morsztyn, Daniel Naborowski, Zbigniew Morsztyn). • Literatura małych ojczyzn (Adam Jarzębski, Marcin Borzymowski, Walenty Roździeński). • Mała i wielka ojczyzna Wacława Potockiego (<i>Ogród fraszek i Moralia</i>). • Stanisław Samuel Szemiot – poeta z Podlasia. • Poezja późnego baroku (Józef Baka).		
Literatura podstawowa:		
Teksty źródłowe: <i>Modlitwy księżnej Gertrudy</i>, tłum. Brygida Kūrbis, Kraków-Tyniec 1998 [lub wybór: tłum. Artur Andrzejuk, „Ogród” 2003, nr 1-2 (21-22)]. <i>Średniowieczna pieśń religijna polska</i>, wyd. 2, oprac. Mirosław Korolko, Wrocław 1980, seria BN I-65. Władysław z Gielniowa, <i>Żołtarz Jezusow</i>, w: W. Wydra, W. R. Rzepka, <i>Chrestomatia staropolska. Teksty do roku 1543</i>, wyd. 2, Wrocław 1995.		

Psalterz floriański i Psalterz puławski w wyborze, w: Wiesław Wydra, Wojciech Rzepka: *Chrestomatia staropolska. Teksty do roku 1543*, wyd. 2, Wrocław 1995.

Polska poezja świecka XV wieku, oprac. Maciej Włodarski, Wrocław 1997, BN I-60.

Gall Anonim, *Kronika polska*, przeł. Roman Grodecki, oprac. Marian Plezia, Wrocław 1982 (i wyd. nast.), BN I-59.

Mistrz Wincenty (zwany Kadłubkiem), *Kronika polska*, przeł. i oprac. Brygida Kúrbis, Wrocław 1992 (i wyd. nast.), BN I-277 (wybór).

Mikołaj Hussowski, Jan Dantyszek, Andrzej Krzycki, w: *Antologia poezji polsko- łacińskiej*, oprac. Antonina Jelicz, wyd. 2, Szczecin 1985.

Klemens Janicki (Janicjusz, Ianitius), *Poezje wybrane*, przeł. Zygmunt Kubiak, Warszawa 1975 (i wyd. nast. lub wyd. w tomie: Zygmunt Kubiak, *Medytacje Janicjusza*, Warszawa 1994).

Biernat z Lublina, *Ezop*, oprac. Janusz Gruchała, Kraków 1997.

Andrzej Frycz-Modrzewski, *Wybór pism*, oprac. Waldemar Voisé, Wrocław 1977, BN I-229 (*O poprawie Rzeczypospolitej*).

Mikołaj Rej, *Wybór pism*, oprac. Anna Kochan, Wrocław 2006, BN I-308.

Jan Kochanowski, *Fraszki*, oprac. Jerzy Pelc, wyd. 2, Wrocław 1991, BN I-163.

Jan Kochanowski, *Odprawa posłów greckich*, oprac. Tadeusz Ulewicz, Wrocław 1976, BN I-3 (lub inne wydanie).

Jan Kochanowski, *Pieśni*, oprac. Ludwika Ślękowa, Wrocław 1970 (i wyd. nast.), BN I-100 (*Pieśni; Fragmenta*).

Jan Kochanowski, *Psalterz Dawidów*, oprac. Katarzyna Meller, Kraków 1997.

Jan Kochanowski, *Treny*, oprac. Janusz Pelc, wyd. 15, Wrocław 1986 (i wyd. nast.), BN I-1.

Piotr Skarga, *Kazania sejmowe*, oprac. Janusz Tazbir, Mirosław Korolko, Wrocław 1972 (i wyd. nast.), BN I-70 (kazania: II, VII).

Szymon Szymonowic, *Sielanki i pozostałe wiersze polskie*, oprac. Jerzy Pelc, Wrocław 1964, BN I- 182 (i wyd. nast.).

Mikołaj Sęp-Szarzyński, *Poezje*, oprac. Janusz Gruchała, Kraków 1997 [lub edycja: *Poezje zebrane*, wyd. Radosław Grześkowiak i Adam Karpiński. Warszawa 2001] (wybór; w tym sonety w całości).

Sebastian Grabowiecki, *Rymy duchowne*, wyd. Krzysztof Mrowcewicz, Warszawa 1996 (wybór).

Daniel Naborowski: wiersze. W tomie *I w odmianach czasu smak jest. Antologia polskiej poezji epoki baroku*, oprac. Jadwiga Sokołowska, Warszawa 1991.

Hieronim Morsztyn, *Światowa rozkosz*, wyd. Adam Karpiński, Warszawa 1995.

Kasper Miaskowski, *Zbiór rytmów*, wyd. Alina Nowicka-Jeżowa, Warszawa 1995 (wybór).

Szymon Zimorowic, *Roksolanki*, oprac. Ludwika Ślękowa, Wrocław 1983, BN I-73 (lub wyd. oprac. Leszek Kukulski, Warszawa 1981; lub wyd. Radosław Grześkowiak, Warszawa 1999).

Maciej Kazimierz Sarbiewski, *Liryki*, przeł. Tadeusz Karyłowski, Warszawa 1980.

Maciej Kazimierz Sarbiewski, *O poezji doskonałej*, przeł. Marian Plezia, Wrocław 1954 (ks. I, rozdz. 1).

Maciej Kazimierz Sarbiewski, *Wykłady poetyki*, przeł. Stanisław Skimina, Wrocław 1958 (*O poincie i*

dowcipie – rozdz. I, II).

Samuel Twardowski, *Nadobna Paskwalina*, oprac. Jan Okoń, Wrocław 1980, BN I-87 (lub wyd. oprac. J. Ślaski, Warszawa 1983).

Samuel Twardowski, *Wybór poezji*, oprac. Jakub Niedźwiedź, Poznań 2002.

Jan Andrzej Morsztyn, *Wybór wierszy*, oprac. Wiktor Weintraub, Wrocław 1988 (i wyd. nast.), BN I- 257.

Zbigniew Morsztyn: *Emblemata*, oprac. Janusz i Paulina Pelcowie, Warszawa 2001.

Zbigniew Morsztyn, *Wybór wierszy*, oprac. Janusz Pelc, Wrocław 1975, BN I-215 (*Duma niewolnicza; Myśl ludzka*).

Wacław Potocki, *Wiersze wybrane*, oprac. Stanisław Grzeszczuk, Janusz Gruchała, Wrocław 1992, BN I-19 (lub wydanie: *Dzieła*, oprac. Leszek Kukulski, Warszawa 1987, t. I-III) (*Ogród, ale nie plewiony; Moralia* – obszerny wybór z obu zbiorów).

Wespazjan Kochowski, *Utwory poetyckie*, oprac. Maria Eustachiewicz, Wrocław 1991, BN I-92.

Stanisław Herakliusz Lubomirski, *Poezje zebrane*, wyd. Adam Karpiński, Warszawa 1995, t. I-II.

Stanisław Herakliusz Lubomirski, *Rozmowy Artaksesa i Ewandra*, wyd. Justyna Dąbkowska-Kujko, Warszawa 2006.

Józef Baka, *Uwagi*, oprac. Antoni Czyż, Aleksander Nawarecki, Lublin 2000.

Opracowania:

1. Andrzej Dąbrówka, *Średniowiecze, Korzenie*, Warszawa, 2005.
2. Adam Karpiński, *Renesans*, Warszawa, 2007.
3. Jerzy Pelc, *Barok – epoka przeciwieństw*, Warszawa, 1993.

Literatura dodatkowa:

1. Jerzy Pelc, *Jan Kochanowski w tradycjach literatury polskiej (od XVI do połowy XVIII wieku)*, Warszawa 1965.
2. Teresa Michałowska, *Poetyka i poezja. Studia i szkice staropolskie*, Warszawa 1982.
3. Jerzy Pelc, *Europejskość i polskość literatury polskiego renesansu*, Warszawa 1984.
4. Jacek Sokolski, *Staropolskie zaświaty. Obraz piekła, czyśćca i nieba w renesansowej i barokowej literaturze polskiej wobec tradycji średniowiecznej*, Wrocław 1991.
5. Andrzej Borkowski, *Imaginarium symboliczne Wacława Potockiego: „Ogród nie plewiony”*, Siedlce 2011.
6. Marcin Pliszka, *W onirycznym teatrze. Sen w poezji polskiego baroku*, Siedlce 2015.
7. *Słownik literatury staropolskiej*, red. Teresa Michałowska i in., wyd. 3. Wrocław 2002 (lub inne).

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zespołowe i indywidualne rozwiązywanie zadań problemowych, studium przypadku, analiza tekstów literackich, pokaz, dyskusja, „burza mózgów” i inne;

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, W_04	Efekty z zakresu wiedzy będą weryfikowane na bazie przygotowanych przez studenta prac (prezentacja multimedialna, analityczna praca pisemna) oraz na podstawie aktywności na zajęciach.
U_01, U_02, U_03, U_04, U_05	Efekty z zakresu umiejętności będą weryfikowane w oparciu o przygotowane przez studenta prace (artykuł, esej naukowy) z zakresu literatury staropolskiej
K_01, K_02	Weryfikacja efektów z zakresu kompetencji społecznych będzie uwzględniała udział w dyskusji oraz aktywność studenta na zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

A) Przygotowanie odpowiednio sproblematyzowanej i pokazanej na zajęciach prezentacji multimedialnej na wybrany temat z kręgu literatury staropolskiej:

Kryteria oceny prezentacji:

- 1) struktura – maksymalnie 3 punkty,
- 2) poprawność merytoryczna – maksymalnie 6 punktów,
- 3) dobór literatury i aktualność badań – maksymalnie 3 punkty,
- 4) sposób zaprezentowania materiału – maksymalnie 4 punkty.

Ocena prezentacji:

16 – 15 punktów – ocena bardzo dobra,
14 punktów – ocena dobra plus,
13 – 12 punktów – ocena dobra,
11 – 10 punktów – ocena dostateczna plus,
9 – 8 – ocena dostateczna,
poniżej 8 punktów – ocena niedostateczna.

B) Przygotowanie analitycznej pracy pisemnej (artykuł, esej naukowy) z zakresu literatury staropolskiej (20-25 tys. znaków ze spacjami wraz z przypisami i bibliografią).

Kryteria oceny pracy pisemnej:

- 1) kompozycja pracy – maksymalnie 3 punkty,
- 2) poprawność merytoryczna – maksymalnie 6 punktów,
- 3) nowatorskie odczytanie tekstu – maksymalnie 4 punkty.
- 4) poprawność językowa i stylistyczna – maksymalnie 3 punkty.

Przedmiot kończy się egzaminem, na który składa się: średnia ocen z prezentacji, pracy pisemnej oraz

aktywności na zajęciach.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	30 godzin
Konsultacje	1 godzina
Studiowanie literatury przedmiotu	50 godzin
Opracowanie prezentacji	14 godzin
Przygotowanie analitycznej pracy pisemnej	30 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wstęp do literaturoznawstwa 1	
Nazwa w języku angielskim:	Introduction to literary studies 1	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Piotr Prachnio	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Barbara Stelingowska, dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Piotr Prachnio	
Założenia i cele przedmiotu:	Nabywanie wiedzy na temat poszczególnych działów literaturoznawstwa i ich wewnętrznej specyfiki. Opanowanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich z wykorzystaniem terminologii literaturoznawczej. Nabywanie gotowości do odbioru tekstów literackich z wykorzystaniem narzędzi i teorii z zakresu literaturoznawstwa.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	specyfikę poszczególnych działów literaturoznawstwa, rozumie ich funkcję przedmiotową i metodologiczną,	K_W01, K_W12
W_02	terminologię w zakresie literaturoznawstwa oraz nazewnictwo zjawisk literackich w Polsce,	K_W03
W_03	metodologiczną odrębność literaturoznawstwa oraz sposoby analizy i interpretacji tekstów w obrębie wybranych literaturoznawczych tradycji, teorii i szkół badawczych.	K_W06, K_W07

Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	łączyć terminologię literaturoznawczą z właściwymi kontekstami teoretycznymi i historycznymi w badaniach literackich,	K_U02
U_02	merytorycznie uzasadnić przydatność danej teorii lub koncepcji dla analizy i interpretacji wybranego problemu badawczego.	K_U03, K_U04, K_U05
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	odbioru tekstów literackich z wykorzystaniem narzędzi i teorii z zakresu literaturoznawstwa,	K_K03
K_02	poszerzania swojej wiedzy w zakresie literaturoznawstwa i umiejętności w zakresie analizy i interpretacji tekstu z wykorzystaniem naukowej metodologii.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza na temat literatury polskiej zdobyta na poziomie szkoły ponadpodstawowej w ramach lekcji języka polskiego (znajomość epok i gatunków literackich, związków między tekstem a kontekstami: historycznym, kulturowym, społecznym).		
Treści modułu kształcenia:		
Wykład (zagadnienia): 1. Istota wiedzy o literaturze. Literatura a inne sztuki. Nauka o literaturze. Wiedza o literaturze w systemie nauk humanistycznych. Najważniejsze etapy rozwoju nauki o literaturze. Przedmiot badań literaturoznawstwa. Klasyfikacja nauk szczegółowych w obszarze literaturoznawstwa. 2. Literatura i literackość. Język poetycki. Funkcja poetycka. Autoreferencjalność tekstu literackiego. Schemat komunikacyjny Jacobsona – elementy sytuacji komunikacyjnej (nadawca, odbiorca, kod, kontakt, kontekst, komunikat). Funkcje językowe. Pojęcie funkcji poetyckiej. Istota funkcji poetyckiej. 3. Historia literatury jako dyscyplina literaturoznawstwa. Cele i zadania historii literatury. Historycznoliterackie gatunki wypowiedzi. Prądy i formacje artystyczne/literackie. Tradycja. Konwencje literackie. Problemy periodyzacji literatury (na przykładzie literatury polskiej). Problemy terminologiczne. Teoria procesu historycznoliterackiego. Epoki i okresy historycznoliterackie. 4. Istota, cele i zadania krytyki literackiej. Istota krytyki literackiej. „Twórcze możliwości krytyki”. Funkcje i zadania krytyki literackiej. Gatunki wypowiedzi krytycznoliterackiej i ich cele. Lektura i analiza konkretnych prac z obszaru krytyki literackiej. 5. Poetyka – jej istota, rodzaje, przedmiot oraz miejsce wśród innych dyscyplin literaturoznawczych. Działy poetyki. Poetyka opisowa, historyczna, normatywna, immanentna a poetyka sformułowana. Poetyka lingwistyczna. Poetyka generatywna. Nowe szkoły poetyki po 1989 roku. 6. Prawda i fikcja w dziele literackim. Literatura wobec problemu „przedstawiania świata”. Mimesis, realizm, reprezentacja. Ingardenowska teoria dzieła literackiego. Fikcja literacka. 7. Analiza, interpretacja i wartościowanie dzieł literackich. Analiza a interpretacja. Koncepcje		

interpretacji. Wartościowanie dzieła literackiego.

8. Zagadnienia komunikacji literackiej. Komunikacyjny charakter dzieła literackiego. Instancje nadawcze i odbiorcze. Autor dzieła. „Śmierć autora”. Odbiór dzieła literackiego. Problemy odbioru. Świadectwa i style odbioru. Inne formy istnienia dzieła literackiego (adaptacja filmowa, sluchowisko itp.)

9. Literaturoznawstwo porównawcze. Komparatystyka literacka. Rozwój badań komparatystycznych. Problematyka recepcji. Problemy współczesnej komparatystyki.

Literatura podstawowa:

1. Anna Burzyńska, Michał Paweł Markowski, *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*, Kraków 2006.
2. Michał Głowiński, Aleksandra Okopień-Sławińska, Janusz Sławiński, *Zarys teorii literatury*, Warszawa 1975.
3. Bogumiła Kaniewska, Anna Legeżyńska, *Teoria literatury. Skrypt dla studentów filologii polskiej*, Poznań 2005.
4. Dorota Kozicka, *Krytyczne (nie)porządki. Studia o współczesnej krytyce literackiej w Polsce*, Kraków 2012.
5. *Literatura. Teoria. Metodologia*, red. Danuta Ulick, Warszawa 2006.
6. Joanna Maj, *Nowe historie literatury*, Kraków 2021.
7. Janusz Sławiński, *Prace teoretycznoliterackie z lat 1974-2001*, Warszawa 2024 (wybrane prace).
8. Janusz Sławiński, *O prozie i krytyce*, Warszawa 2024 (wybrane prace).
9. *Teorie literatury XX wieku. Antologia*, red. Michał Paweł Markowski, Anna Burzyńska. Kraków 2006.

Literatura dodatkowa:

1. Roland Barthes, *Śmierć autora*, przeł. Michał Paweł Markowski. „Teksty Drugie” 1999, nr 1-2, s. 247-251.
2. Harold Bloom, *Lęk przed wpływem. Teoria poezji*, przeł. Agata Bielik-Robson, Marcin Szuster. Kraków 2002 (fragmenty).
3. Jan Błoński, *Język właściwie użyty. Szkice o poezji polskiej drugiej połowy XX wieku*, Kraków 2019 (wybrane szkice).
4. Małgorzata Czermińska, *Autobiograficzny trójkąt. Świadectwo, wyznanie, wyzwanie*, Kraków 2020.
5. Michał Głowiński, *Style Odbioru. Szkice o komunikacji literackiej*, Kraków 1977.
6. Michał Głowiński, Janusz Sławiński, Teresa Kostkiewiczowa, Aleksandra Okopień-Sławińska, *Słownik terminów literackich*, Warszawa 2000 (lub inne wydanie; wybrane hasła).
7. Andrzej Hejmej, *Komparatystyka. Studia literackie – studia kulturowe*, Kraków 2013 (fragmenty).
8. Katarzyna Chmielewska, *Ukryte założenia i aporie teorii recepcji*, „Pamiętnik Literacki”, 2001, z. 4, s. 5-27.
9. Hans Robert Jauss, *Historia literatury jako prowokacja*, przeł. Małgorzata Łukasiewicz. Łódź 1999 (fragmenty).
10. Dorota Korwin-Piotrowska, *Życie pośmiertne poetyki*, „Tematy i Konteksty” 2013, nr 3 (8), 20-34.
11. *Kulturowa teoria literatury. Poetyki, problematyki, interpretacje*, red. Teresa Walas, Ryszard Nycz. Kraków 2012 (wybrane teksty).
12. Henryk Markiewicz, *Główne problemy wiedzy o literaturze*, Kraków 1996 (fragmenty).

13. Zofia Mitosek, *Teorie badań literackich*, Warszawa 1998.
14. Piotr Prachnio, *Notatki o specjalizacji poetyk*, „Topos” 2018, nr 1, s. 75-102.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny, konwersatoryjny i problemowy, film, prezentacja multimedialna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Efekty z zakresu wiedzy będą weryfikowane na podstawie ustnych odpowiedzi na pytania sprawdzające podczas egzaminu; egzamin będzie sprawdzał stopień opanowania przez studenta materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury.
U_01, U_02	Efekty z zakresu umiejętności będą weryfikowane podczas egzaminu, a także poprzez symulację działań rzeczywistych w toku wykładu.
K_01, K_02	Efekty z zakresu kompetencji będą weryfikowane podczas egzaminu oraz w toku wykładu poprzez obserwację aktywności i zaangażowania studentów w prowadzone dyskusje.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się egzaminem ustnym, na którym student odpowiada na pytania obejmujące treści wykładowe i wskazane pozycje literatury przedmiotu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu z wykładu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń.

Ocena z egzaminu ustnego:

91 – 100% – bardzo dobra,

81 – 90% – dobra plus,

71 – 80% – dobra,

61 – 70% – dostateczna plus,

51 – 60% – dostateczna,

50 – 0% – niedostateczna.

Kryteria oceny egzaminu ustnego:

Bardzo dobra – pełna i pogłębiona znajomość zagadnień, logiczna, spójna argumentacja, samodzielność i oryginalność wypowiedzi, umiejętność krytycznej analizy;

Dobra plus – bardzo dobra znajomość większości zagadnień, poprawna i logiczna argumentacja, częściowa samodzielność w analizie;

Dobra – poprawna znajomość głównych zagadnień, z zauważalnymi brakami szczegółowymi, częściowo niespójna argumentacja;

Dostateczna plus – znajomość podstawowych zagadnień, ograniczona umiejętność interpretacji i argumentacji;

Dostateczna – fragmentaryczna wiedza, brak pogłębienia i trudności w samodzielnej analizie;

Niedostateczna – brak podstawowej wiedzy, brak umiejętności analizy i interpretacji treści.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Konsultacje	1 godzina
Studiowanie literatury przedmiotu	14 godzin
Przygotowanie do egzaminu	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wstęp do literaturoznawstwa 2	
Nazwa w języku angielskim:	Introduction to literary studies 2	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Piotr Prachnio	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Barbara Stelingowska, dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Piotr Prachnio	
Założenia i cele przedmiotu:	Nabycie wiedzy na temat poszczególnych działów literaturoznawstwa i ich wewnętrznej specyfiki. Opanowanie umiejętności analizy i interpretacji tekstów literackich z wykorzystaniem terminologii literaturoznawczej. Nabycie gotowości do odbioru tekstów literackich z wykorzystaniem narzędzi i teorii z zakresu literaturoznawstwa oraz dalszego poszerzania wiedzy i umiejętności w tym zakresie.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	specyfikę poszczególnych działów literaturoznawstwa, rozumie ich odrębność przedmiotową i metodologiczną,	K_W01, K_W12
W_02	terminologię w zakresie literaturoznawstwa oraz nazewnictwo	K_W03

	zjawisk literackich w Polsce,	
W_03	metodologiczną odrębność literaturoznawstwa oraz sposoby analizy i interpretacji tekstów w obrębie wybranych literaturoznawczych tradycji, teorii i szkół badawczych.	K_W06, K_W07
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	łączyć terminologię literaturoznawczą z właściwymi kontekstami teoretycznymi i historycznymi w badaniach literackich,	K_U02
U_02	merytorycznie uzasadnić przydatność danej teorii lub koncepcji dla analizy i interpretacji wybranego problemu badawczego.	K_U03, K_U04, K_U05
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	krytycznego odbioru tekstów literackich z wykorzystaniem narzędzi i teorii z zakresu literaturoznawstwa,	K_K02, K_K03
K_02	poszerzania swojej wiedzy w zakresie literaturoznawstwa oraz właściwego doboru narzędzi służących rozwiązaniu określonych problemów badawczych w zakresie analizy i interpretacji tekstu.	K_K01
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza na temat literatury polskiej zdobyta na poziomie szkoły ponadpodstawowej w ramach lekcji języka polskiego (znajomość epok i gatunków literackich, związków między tekstem a kontekstami: historycznym, kulturowym, społecznym).		
Treści modułu kształcenia:		
Ćwiczenia (zagadnienia): 1. Czym jest literatura? Wyznaczniki literatury. Omówienie tradycyjnych definicji literatury i próba zrozumienia, co ją wyróżnia na tle innych form twórczości. Praca z tekstem: <i>Wokół Głównych problemów wiedzy o literaturze</i> Henryka Markiewicza. Współczesne ujęcia „literackości”. 2. Historia literatury a perspektywa genologiczna. Co to jest historia literatury? W jaki sposób definiujemy jej zakres i metodologię? Genologia i jej rola w historiografii literackiej. <i>Nowe historie literatury</i> Joanny Maj. 3. Modele, funkcje, zadania i style krytyki literackiej. Podstawowe modele krytyki literackiej: analiza, interpretacja, ocena. Jakie funkcje pełni krytyka literacka w kulturze i społeczeństwie? Praca z tekstami: Analiza wybranych recenzji literackich lub artykułów naukowych, wskazanie dominujących stylów i metod krytycznych.		

4. Czym jest poetyka? Perspektywa współczesna. Wokół artykułu *Pośmiertne życie poetyki* Doroty Korwin-Piotrowskiej. Zjawisko specjalizacji poetyk – współczesne podejścia: poetyka narracyjna, poetyka feministyczna, postkolonialna, itd. Jak zmienia się rola poetyki we współczesnym literaturoznawstwie.
5. Interpretacja hermeneutyczna. Wprowadzenie do hermeneutyki jako metody interpretacyjnej. Analiza wybranego tekstu literackiego w kontekście hermeneutyki: jak głębiej rozumieć intencje autora, kontekst historyczny i kulturowy?
6. Komunikacyjny charakter dzieła literackiego. Zrozumienie dzieła literackiego jako aktu komunikacyjnego – nadawca, odbiorca, kontekst. Koncepcja „stylów odbioru” M. Głowińskiego. Praca z tekstem: *Śmierć autora* Rolanda Barthesa – omówienie i analiza, jak zmienia się rola autora w procesie interpretacji.
7. Komparatystyka literacka. Teoria literackiego wpływu. Co to jest komparatystyka literacka? Jakie są jej główne metody i założenia? Praca z tekstem: wokół *Lęku przez wpływem* Harolda Blooma. Porównanie różnych podejść do badania intertekstualności.

Literatura podstawowa:

1. Anna Burzyńska, Michał Paweł Markowski, *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*, Kraków 2006.
2. Michał Głowiński, Aleksandra Okopień-Sławińska, Janusz Sławiński, *Zarys teorii literatury*, Warszawa 1975.
3. Bogumiła Kaniewska, Anna Legeżyńska, *Teoria literatury. Skrypt dla studentów filologii polskiej*, Poznań 2005.
4. Dorota Kozicka, *Krytyczne (nie)porządki. Studia o współczesnej krytyce literackiej w Polsce*, Kraków 2012.
5. *Literatura. Teoria. Metodologia*. Red. Danuta Ulicka. Warszawa 2006.
6. Joanna Maj, *Nowe historie literatury*. Kraków 2021.
7. Janusz Sławiński, *Prace teoretycznoliterackie z lat 1974-2001*. Warszawa 2024 (wybrane prace).
8. Janusz Sławiński, *O prozie i krytyce*, Warszawa 2024 (wybrane prace).
9. *Teorie literatury XX wieku. Antologia*. Red. Michał Paweł Markowski, Anna Burzyńska. Kraków 2006.

Literatura dodatkowa:

1. Roland Barthes, *Śmierć autora*. Przeł. Michał Paweł Markowski. „Teksty Drugie” 1999, nr 1-2, s. 247-251.
2. Harold Bloom, *Lęk przed wpływem. Teoria poezji*. Przeł. Agata Bielik-Robson, Marcin Szuster. Kraków 2002 (fragmenty).
3. Jan Błoński, *Język właściwie użyty. Szkice o poezji polskiej drugiej połowy XX wieku*. Kraków 2019 (wybrane szkice).
4. Małgorzata Czermińska, *Autobiograficzny trójkąt. Świadectwo, wyznanie, wyzwanie*, Kraków 2020.
5. Michał Głowiński, *Style Odbioru. Szkice o komunikacji literackiej*, Kraków 1977.
6. Michał Głowiński, Janusz Sławiński, Teresa Kostkiewiczowa, Aleksandra Okopień-Sławińska, *Słownik terminów literackich*, Warszawa 2000 (lub inne wydanie; wybrane hasła).

7. Andrzej Hejmej, *Komparatystyka. Studia literackie – studia kulturowe*. Kraków 2013 (fragmenty).
8. Katarzyna Chmielewska, *Ukryte założenia i aporie teorii recepcji*, „Pamiętnik Literacki”, 2001, z. 4, s. 5-27.
9. Hans Robert Jauss, *Historia literatury jako prowokacja*. Przeł. Małgorzata Łukasiewicz. Łódź 1999 (fragmenty).
10. Dorota Korwin-Piotrowska, *Życie pośmiertne poetyki*, „Tematy i Konteksty” 2013, nr 3 (8), 20-34.
11. *Kulturowa teoria literatury. Poetyki, problematyki, interpretacje*. Red. Teresa Walas, Ryszard Nycz. Kraków 2012 (wybrane teksty).
12. Henryk Markiewicz, *Główne problemy wiedzy o literaturze*. Kraków 1996 (fragmenty).
13. Zofia Mitosek, *Teorie badań literackich*, Warszawa 1998.
14. Piotr Prachnio, *Notatki o specjalizacji poetyk*. „Topos” 2018, nr 1, s. 75-102.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zespołowe i indywidualne rozwiązywanie zadań problemowych, studium przypadku, analiza tekstów literackich, analiza literatury przedmiotu, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Efekty z zakresu wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi ustnych lub pisemnych na zadane pytania oraz na podstawie kolokwium zaliczeniowego.
U_01, U_02	Efekty z zakresu umiejętności będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi ustnych lub pisemnych na postawione problemy teoretycznoliterackie oraz na podstawie kolokwium zaliczeniowego.
K_01, K_02	Efekty z zakresu kompetencji będą weryfikowane na podstawie ustnych i pisemnych wypowiedzi studentów oraz ich aktywności w trakcie zajęć; student będzie obserwowany przez prowadzącego i oceniany pod kątem systematyczności, aktywności i gotowości do wykorzystania zdobytej wiedzy teoretycznoliterackiej w praktyce.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Podstawą oceny końcowej jest aktywność na zajęciach i merytoryczność wypowiedzi oraz ocena z kolokwium.

Warunki zaliczenia ćwiczeń: uzyskanie minimum oceny dostatecznej z kolokwium.

Ocena z kolokwium przeprowadzanego w formie testu, obejmującego treści wykładowe i wskazane pozycje literatury przedmiotu:

- 91 – 100% – bardzo dobra,
- 81 – 90% – dobra plus,
- 71 – 80% – dobra,

61 – 70% – dostateczna plus,

51 – 60% – dostateczna,

50 – 0% – niedostateczna.

Ocena z kolokwium przeprowadzanego w formie testu:

9 punktów – bardzo dobra,

8 punktów – dobra plus,

7 punktów – dobra,

6 punktów – dostateczna plus,

5 punktów – dostateczna,

poniżej 4 punktów – niedostateczna.

Ponadto za aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, student może uzyskać na poszczególnych zajęciach 0,5 punktu, co łącznie daje możliwość zdobycia 4 punktów w semestrze.

Ogólna ocena z ćwiczeń:

13 – 12 punktów – bardzo dobra,

11 punktów – dobra plus,

10 – 9 punktów – dobra,

8 punktów – dostateczna plus,

7 punktów – dostateczna,

poniżej 6 punktów – niedostateczna.

Poprawa kolokwium w trakcie dyżurów. Możliwe jest jedno podejście.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Konsultacje	1 godzina
Przygotowanie do zajęć	14 godzin
Przygotowanie do kolokwium	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Załącznik nr 3 do zasad		
Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego 1	
Nazwa w języku angielskim:	Phonetics and phonology of modern polish language 1	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Beata Żywicka	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Beata Żywicka; dr Anna Falana-Jafra	
Założenia i cele przedmiotu:	Na zajęciach student poznaje strukturę języka, metody i narzędzia badań fonetycznych. Nabywa wiedzę z zakresu charakterystyki i klasyfikacji głosek oraz fonemów polskich. Opanowuje umiejętność analizy cech prozodycznych w wypowiedziach poprawnych i zaburzonych, a także potrafi zastosować reguły ortofoniczne, dotyczące dotyczą prawidłowej, wyraźnej wymowy i artykulacji, w celu usprawnienia narządów mowy (języka, warg, żuchwy), wyrobienia świadomości ruchów artykulacyjnych oraz rozwijania słuchu fonematycznego.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna teorię struktury języka, miejsce fonetyki i fonologii w opisie systemu językowego oraz metody i narzędzia badań fonetycznych.	K_W01
W_02	Zna definicję i charakterystykę głosek i fonemów, klasyfikacje głosek oraz fonemów polskich.	K_W03
W_03	Zna zjawiska fonetyczne i fonologiczne w ciągach mowy i stylach wymowy oraz zaburzenia ich realizacji.	K_W04
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Umie scharakteryzować miejsce fonetyki i fonologii wśród dyscyplin	K_U02

	językoznawczych oraz określić, co jest przedmiotem badań fonetycznych.	
U_02	Potrafi opisać fonetyczną i fonologiczną strukturę języka, wykazać się znajomością pojęć lingwistycznych. Potrafi objaśnić powstawanie dźwięków mowy, przyczyny różnic w realizacji i określać zakres zmian.	K_U08
U_03	Potrafi analizować cechy prozodyczne w wypowiedziach poprawnych i zaburzonych oraz stosować reguły ortofoniczne.	K_U03
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Pojmuje rangę oddziaływania wymowy i jej udział w kształtowaniu relacji społecznych. Ma świadomość konieczności doskonalenia wymowy na różnych etapach kształcenia i troski o własne sprawności w zakresie ortofonii i emisji głosu.	K_K04; K_K05
Forma i typy zajęć:		wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z anatomii i fizjologii narządów mowy, głosu i aparatu oddechowego. Znajomość podstawowych cech artykulacyjnych dźwięków mowy, takich jak: ruchy języka lub warg, ułożenie względem nieruchomych narządów (podniebienie, zęby i dziąsła) na poziomie szkoły ponadpodstawowej.		
Treści modułu kształcenia:		
1. Fonetyka i fonologia wśród dyscyplin językoznawczych. Przedmiot badań fonetycznych. Pojęcie głóska i fonemu. Budowa narządów mowy. Wymowa bardzo staranna, staranna, potoczna. 2. Kryteria klasyfikacji głósek. Głóska – klasa głósek, warianty głósek. Opis jednostek systemu fonetycznego: cechy artykulacyjne głósek, cechy wizualne, akustyczne i audytywne głósek. 3. Wokalizm. Kryteria charakterystyki samogłósek. Realizacja samogłósek nosowych w różnych kontekstach z uwzględnieniem różnych typów wymowy. 4. Kryteria klasyfikacji głósek. Konsonantyzm. Kryteria charakterystyki spółgłósek. Półsamogłóska i ich warianty. 5. Fonek – definicje: cechy dystynktywne, relewantne, redundantne; fonologia porównawcza. 6. Struktura fonologiczna języka. Zjawiska prozodyczne języka polskiego: charakterystyka składników suprasegmentalnej płaszczyzny języka, organizacja ciągu fonicznego/fonologicznego. 7. Upodobnienia fonetyczne. Podział upodobnień ze względu na typy wyrażeń, kierunek wpływu na cechę, której dotyczy wpływ sąsiedztwa fonetycznego. Upodobnienia pod względem dźwięczności. Różnice regionalne w realizacji połączeń międzywyrazowych. Upodobnienia pod względem głównego miejsca artykulacji. Upodobnienia pod względem sposobu artykulacji. Wymowa współczesnych Polaków. Ortoepia. 8. Akcent oksytoniczny, paroksytoniczny, proparoksytoniczny. Tendencje we współczesnej polszczyźnie. Wyrazy akcentowane i nieakcentowane.		
Literatura podstawowa:		
1. Dłuska Maria, <i>Fonetyka polska. Artykulacje głósek polskich</i>, Kraków 1983. 2. Falana-Jafra Anna, <i>Fonetyka i fonologia w aspekcie kognitywnym – ujęcie przeglądowo-krytyczne w językoznawstwie polskim. Wybrane zagadnienia i propozycje</i>, „Conversatoria Linguistica” 2025 nr 17. 3. Klebanowska Barbara, <i>Interpretacja fonologiczna zjawisk fonetycznych w języku polskim</i>, Warszawa 1990. 4. Ostaszewska Danuta, Tambor Jolanta, <i>Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego</i>,		

Katowice 2000.

5. Szpyra-Kozłowska Jolanta, *Wprowadzenie do współczesnej fonologii*, Lublin 2002.
6. Tambor Jolanta, *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego*, Warszawa 2007.
7. Wierzchowska Bożena, *Wymowa polska*, Warszawa 1971.
8. Wierzchowska Bożena, *Fonetyka i fonologia języka polskiego*, Warszawa 1980.
9. Wiśniewski Marek, *Zarys fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego*, Toruń 2000.
10. Wróbel Henryk (red.), *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Fonetyka i fonologia*, Kraków 1995.

Literatura dodatkowa:

1. Benni Tytus, *Fonetyka opisowa języka polskiego*, Wrocław 1959.
2. Dłuska Maria, *Fonetyka opisowa*, Warszawa-Kraków 1981.
3. Dukiewicz Leokadia, *Intonacja wypowiedzi polskich*, Wrocław 1978.
4. Dukiewicz Leokadia, *Polskie głoski nosowe*, Warszawa 1967.
5. Polański Kazimierz (red.), *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*, Wrocław-Warszawa 1993.
6. von Essen Otto, *Fonetyka ogólna i stosowana*, Warszawa 1967.
7. Koneczna Halina, Zawadowski Witold, *Przekroje rentgenograficzne głosek polskich*, Warszawa 1951.
8. Steffen-Batogowa Maria, *Struktura akcentowa języka polskiego*, Warszawa 2000.
9. Stieber Zbigniew, *Historyczna i współczesna fonologia języka polskiego*, Warszawa 1966.
10. Trubiecki Nikołaj, *Podstawy fonologii*, Warszawa 1970.
11. Wierzchowska Bożena, *Opis fonetyczny języka polskiego*, Warszawa 1967.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny prowadzony z zastosowaniem prezentacji graficznych i fonicznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie pisemnych odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas egzaminu kontrolującego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych przez wykładowcę pozycji z literatury przedmiotu (test zawierający pytania o charakterze otwartym i zamkniętym).
U_1, U_02, U_03	Efekty z umiejętności będą weryfikowane poprzez przygotowanie prezentacji na zadany temat o charakterze problemowym, poddany pod dyskusję na wykładzie w aspekcie omawianej tematyki.
K_01	Efekty z kompetencji będą weryfikowane poprzez obserwację zachowań, zaangażowanie w dyskusji pozwalających ocenić umiejętności praktyczne studenta, rozwiązywanie zadań problemowych, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności, aktywności i gotowości do wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność na wykładach, uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie testu, zawierającego pytania o charakterze otwartym i zamkniętym, obejmującego treści wykładowe i wskazane pozycje literatury przedmiotu.

Przedział punktacji:

91 – 100% - bardzo dobry

81 – 90% - dobry plus

71 – 80% - dobry

61 – 70% - dostateczny plus

51 – 60% - dostateczny

50 – 0% - niedostateczny

Ocena końcowa z przedmiotu stanowi ocenę średnią uzyskaną z zaliczenia ćwiczeń i z egzaminu. Wyniki egzaminu zostaną omówione podczas indywidualnych konsultacji odbywających się w czasie sesji.

Bilans punktów ECTS: 1

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Samodzielne przygotowanie się do egzaminu	9 godzin
Udział w konsultacjach i egzaminie	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Załącznik nr 3 do zasad		
Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego 2	
Nazwa w języku angielskim:	Phonetics and phonology of modern polish language 2	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Żywicka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Żywicka; dr Anna Falana-Jafra
Założenia i cele przedmiotu:		Na zajęciach student poznaje kryteria klasyfikacji głosek oraz cechy artykulacyjno-akustyczne samogłosek i spółgłosek języka polskiego. Nabywa wiedzę z zakresu fonetyki współczesnego języka polskiego i zasad poprawnej wymowy. Opanowuje umiejętność poprawnego i wadliwego opisu artykulacji głosek. Potrafi dokonać analizy dźwięków mowy oraz wskazać błędy w ich artykulacji, a także wykonać transkrypcję fonetyczną tekstu pisanego i mówionego. Nabywa gotowości, by doskonalić umiejętność estetycznego, poprawnego i sprawnego posługiwania się językiem polskim.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	Zna kryteria klasyfikacji głosek.	K_W04; K_W09
W_02	Zna cechy artykulacyjno-akustyczne samogłosek i spółgłosek języka polskiego; potrafi opisać poprawne i wadliwe artykulacje głosek.	K_W04; K_W09
W_03	Ma kompleksową wiedzę na temat fonetyki współczesnego języka polskiego i zasad poprawnej wymowy.	K_W03

Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dokonać analizy dźwięków mowy oraz ich błędnej artykulacji.	K_U03; K_U08
U_02	Potrafi wymienić i omówić kryteria charakterystyki spółgłosek (konsonantyzm) i samogłosek (wokalizm) w języku polskim.	K_U02; K_U08
U_03	Potrafi wykonać transkrypcję fonetyczną tekstu pisanego i mówionego.	K_U03
U_04	Umie wskazać różnice regionalne w realizacji połączeń międzywyrazowych (wymowa warszawska i poznańsko-krakowska).	K_U03; K_U08
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest świadomy konieczności podnoszenia poziomu własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K04
K_02	Jest gotów, by doskonalić umiejętność estetycznego, poprawnego i sprawnego posługiwania się językiem polskim.	K_K05
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości nabyte w szkole podstawowej i ponadpodstawowej z anatomii i fizjologii narządów mowy, głosu i aparatu oddechowego. Znajomość podstawowych cech artykulacyjnych dźwięków mowy, takich jak: ruchy języka lub warg, ułożenie względem nieruchomych narządów (podniebienie, zęby i dziąsła) na poziomie szkoły ponadpodstawowej.		
Treści modułu kształcenia:		
1. Fonem, głoska, litera, sylaba: różnice, zapis fonetyczny. Otoczenie głoski w wyrazie, wyodrębnianie liter, głosek i sylab. Umiejętność właściwego głoskowania. Zapisywanie głosek. 2. Kryteria klasyfikacji głosek. Cechy artykulacyjne, wizualne głosek – rozpoznawanie schematów artykulacyjnych, labiogramów, palatogramów. 3. Charakterystyka samogłosek. Wokalizm. Samogłoski ustne i nosowe. 4. Charakterystyka spółgłosek. Konsonantyzm. 5. Upodobnienia fonetyczne. Upodobnienia pod względem dźwięczności. Upodobnienia pod względem głównego miejsca i sposobu artykulacji. 6. Alfabet fonetyczny. Transkrypcja fonetyczna tekstów – style wymowy, regionalne i stylistyczne różnice w realizacji ciągów fonicznych. Różnice między mową a pismem – transkrypcje fonetyczne tekstów zapisanych i mówionych. 7. Rodzaje akcentu. Wyrazy akcentowane i nieakcentowane.		
Literatura podstawowa:		
11. Dłuska Maria, <i>Fonetyka polska. Artykulacje głosek polskich</i>, Kraków 1983. 12. Loewe Iwona, Rejter Artur, <i>Gra w gramatykę. Ćwiczenia i materiały do gramatyki opisowej języka polskiego</i>, Katowice 2002. 13. Ostaszewska Danuta, Tambor Jolanta, <i>Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego</i>, Katowice 2000. 14. Szpyra-Kozłowska Jolanta, <i>Wprowadzenie do współczesnej fonologii</i>, Lublin 2002.		

15. Tambor Jolanta, *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego*, Warszawa 2007.
16. Wierzchowska Bożena, *Fonetyka i fonologia języka polskiego*, Warszawa 1980.
17. Wiśniewski Marek, *Zarys fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego*, Toruń 2000.

Literatura dodatkowa:

12. Dłuska Maria, *Fonetyka opisowa*, Warszawa-Kraków 1981.
13. Dukiewicz Leokadia, *Intonacja wypowiedzi polskich*, Wrocław 1978.
18. Falana-Jafra Anna, *Fonetyka i fonologia w aspekcie kognitywnym – ujęcie przeglądowo-krytyczne w językoznawstwie polskim. Wybrane zagadnienia i propozycje*, „Conversatoria Linguistica” 2025 nr 17.
14. Polański Kazimierz (red.), *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*, Wrocław-Warszawa 1993.
15. Steffen-Batogowa Maria, *Struktura akcentowa języka polskiego*, Warszawa 2000.
16. Wierzchowska Bożena, *Opis fonetyczny języka polskiego*, Warszawa 1967.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zestawy ćwiczeń audytoryjnych – zespołowe i indywidualne rozwiązywanie zadań problemowych, z zakresu fonetyki i fonologii języka polskiego. Transkrypcja fonetyczna nagrań z tekstami mówionymi oraz transkrypcja tekstów pisanych. Pisemne kolokwium zaliczeniowe.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie pisemnych odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas kolokwium zaliczeniowego, które skontrolują stopień opanowania przez studentów materiału zrealizowanego na ćwiczeniach i wskazanych przez wykładowcę pozycji z literatury przedmiotu. Kolokwium zaliczeniowe będzie miało formę testu zawierającego pytania o charakterze otwartym (problematyczne) i zamkniętym.
U_01, U_02, U_03, U_04	Efekty z umiejętności będą weryfikowane poprzez realizację zestawów ćwiczeń z zakresu fonetyki i fonologii języka polskiego, sprawdzanych na bieżąco podczas zajęć, obserwację zachowań studentów, zaangażowanie w wykonywane ćwiczenia, rozwiązywanie zadań problemowych, pozwalających ocenić umiejętności praktyczne studenta w aspekcie omawianej tematyki.
K_01, K_02	Efekty z kompetencji będą weryfikowane poprzez obserwację zachowań, zaangażowanie w rozwiązywanie ćwiczeń i zadań problemowych, umiejętność pracy indywidualnej i w grupie, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności, aktywności i gotowości do wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność i aktywne uczestniczenie w zajęciach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z pisemnego kolokwium zaliczeniowego przeprowadzonego w formie testu zawierającego pytania o charakterze otwartym (problematyczne) i zamkniętym.

Przedział punktacji:

91 – 100% - bardzo dobry

81 – 90% - dobry plus

71 – 80% - dobry

61 – 70% - dostateczny plus

51 – 60% - dostateczny

50 – 0% - niedostateczny

Wyniki kolokwium zostaną omówione podczas indywidualnych konsultacji na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS: 3

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	34 godziny
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego	25 godzin
Udział w konsultacjach	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3

syllabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Leksykologia i leksykografia	
Nazwa w języku angielskim:		Lexicology and Lexicography	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:		pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Żywicka	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Żywicka	
Założenia i cele przedmiotu:		Na zajęciach studenci zapoznają się z podstawowymi pojęciami leksykologii i leksykografii polskiej oraz typologią i strukturą słowników. Nabywają wiedzę o dawnych i współczesnych słownikach oraz leksykonach, ich rodzajach i przeznaczeniu. Doskonają umiejętności efektywnego korzystania ze słowników i leksykonów w wydaniach tradycyjnych i i internetowych, wyszukując potrzebne informacje. Mają świadomość konieczności podnoszenia poziomu własnej wiedzy i rozumieją potrzebę dalszego kształcenia, by doskonalić umiejętność poprawnego i sprawnego posługiwania się językiem polskim.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:		

W_01	Zna terminologię z zakresu leksykologii i leksykografii.	K_W01; K_W03
W_02	Zna podstawowe pojęcia i teorie semantyczne.	K_W01; K_W03
W_03	Ma wiedzę o dawnych i współczesnych słownikach języka polskiego, ich rodzajach, przeznaczeniu i wykorzystaniu.	K_W03; K_W04
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi określić typy słowników, zanalizować ich makro- i mikrostrukturę oraz wskazać funkcje, jakie pełnią.	K_U02
U_02	Potrafi korzystać z różnych typów słowników (tradycyjnych, on-line, korpusowych), wyszukując potrzebne dane.	K_U08; K_U09
Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów, by doskonalić umiejętność poprawnego i sprawnego posługiwania się językiem polskim.	K_K04
K_02	Jest świadom konieczności podnoszenia poziomu własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K05
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia audytoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza o słownikach i leksykonach, ich rodzajach i przeznaczeniu. Umiejętność korzystania ze słowników ogólnych i specjalistycznych języka polskiego. Ogólna wiedza nabyta w szkole ponadpodstawowej z zakresu frazeologii, związków frazeologicznych, także relacji semantycznych i formalnych między jednostkami leksykalnymi: synonimia, antonimia, homonimia, polisemia.		
Treści modułu kształcenia:		
1. Ustalenia terminologiczne: przedmiot badań leksykologii, działy leksykologii, leksykologia a leksykografia. Leksykografia jako nauka o słownikach. Definicja słownika, słownik a encyklopedia, słownik a leksykon, teoria leksykograficzna W. Doroszewskiego, teoria leksykograficzna M. Bańki. 2. Typy słowników i ich funkcje; metody opracowywania słowników, słowniki kartotekowe a słowniki korpusowe. Słowniki ogólne i specjalistyczne. 3. Najważniejsze słowniki ogólne języka polskiego – dawne i współczesne. 4. Słowniki elektroniczne; Narodowy Korpus Języka Polskiego – NKJP. 5. Budowa artykułu hasłowego, układ i dobór haseł w słowniku, system odsyłaczy, zakres informacji podawanej w słowniku, zasady wyróżniania i definiowania znaczeń w słownikach.		

6. Rodzaje definicji haseł słownikowych, kwalifikatory w słownikach, czynniki wpływające na kształt słownika.
7. Definiowanie znaczeń. Typy definicji leksykograficznych.
8. Pojęcie jednostki leksykalnej, rodzaje jednostek leksykalnych, wieloznaczność terminu wyraz, wyraz słownikowy a wyraz tekstowy, leksem.
9. Relacje semantyczne i formalne między jednostkami leksykalnymi: synonimia, antonimia i rodzaje antonimów: właściwe, konwersje, komplementarne.
10. Problemy opisu wieloznaczności: polisemia, homonimia, rodzaje homonimów.
11. Pola leksykalno-semantyczne. Struktura hierarchiczna słownictwa, rola poziomu podstawowego. Ciągi definicyjne: hiperonimy, hiponimy.
12. Zmiany znaczenia: przyczyny zmian znaczeniowych, rodzaje zmian znaczeniowych: leksykalizacja znaczenia, zwężenie znaczenia, generalizacja, przesunięcie znaczenia, konkretyzacja znaczenia, melioryzacja, pejoratywizacja.
13. Zagadnienia leksykologii historycznej: archaizmy i wyrazy przestarzałe, rodzaje archaizmów.
14. Neologizmy i ich rodzaje, zapożyczenia i ich podział.
15. Przedmiot frazeologii, pojęcie związku frazeologicznego, typologie związków frazeologicznych, źródła frazeologii polskiej, funkcje frazeologizmów.
16. Słownictwo jako narzędzie konceptualizacji świata.
17. Stereotypy językowe.
18. Językowy obraz świata.

Literatura podstawowa:

1. Bartmiński Jerzy, *Definicja leksykograficzna a opis języka*, [w:] *Słownictwo w opisie języka*, red. Kazimierz Polański, Katowice 1984, s. 9-19.
2. Bartmiński Jerzy, *Stereotypy mieszkają w języku*, Lublin 2007.
3. Bartmiński Jerzy, *Językowe podstawy obrazu świata*, Lublin 2014.
4. Piotrowski Tadeusz, *Zrozumieć leksykografię*, Warszawa 2001.
5. Piotrowski Tadeusz, *Zmiany w najnowszej leksykografii polskiej*
https://www.academia.edu/26532306/Tadeusz_Piotrowski_Zmiany_w_najnowszej_leksykografii_polskiej (PDF).
6. Urbańczyk Stanisław, Sieradzka-Baziur Bożena, *Słowniki i encyklopedie, ich rodzaje i użyteczność*. Wyd. 4 zm. i poszerz., Kraków 2000.
7. Wierchowski Józef, *Leksykologia i leksykografia*, Siedlce 1978.
8. Żmigrodzki Piotr, *Wprowadzenie do leksykografii polskiej*, Katowice 2003, 2005, 2009.
9. Żywicka Beata, *Nowe społeczeństwo w ponowoczesnej rzeczywistości, czyli jak zmienia się językowo-kulturowy obraz społeczeństwa we współczesnej polszczyźnie*, „Słowo. Studia językoznawcze” 2, red. Kazimierz Ożóg, Rzeszów 2011, s. 109-125.
10. Żywicka Beata, *Co dane systemowe mówią o sprawiedliwości? Analiza słownikowa*, [w:] *Wartości w językowo-kulturowym obrazie świata Słowian i ich sąsiadów*, t. 6: *Jedność w różnorodności*, red. Stanisława Niebrzegowska-Bartmińska, Dorota Pazio-Włazłowska, Lublin 2019, s. 279-294.
11. Żywicka Beata, [współaut. Jerzy Bartmiński, Dorota Pazio-Włazłowska], *Leksykon aksjologiczny Słowian i ich sąsiadów» – stan obecny i perspektywy kontynuacji*, [w:] *I Międzynarodowy Kongres Etnolingwistyczny*, t. 4: *Nazwy wartości i koncepty kulturowe. Hierarchie i rekonstrukcje*, red. Stanisława Niebrzegowska-Bartmińska, Joanna Szadura, Beata Żywicka, Lublin 2022, s. 9-17.
12. Leksykony oraz słowniki języka polskiego ogólne i specjalistyczne.

Literatura dodatkowa:

1. Kania Stanisław, Tokarski Jan, *Zarys leksykologii i leksykografii polskiej*, Warszawa 1984.
2. Lewicki Andrzej M., Pajdzińska Anna, *Frazeologia*, [w:] *Współczesny język polski*, red. Jerzy Bartmiński, Lublin 2001, s. 315–333.
5. Markowski Andrzej, *Wykłady z leksykologii*, Warszawa 2012.
6. Miodunka Władysław, *Podstawy leksykologii i leksykografii*, Warszawa 1989.
7. Żmigrodzki Piotr, *Leksykografia jako środek i przedmiot polityki językowej w XXI wieku. Perspektywy i zagrożenia*, [w:] *Polska polityka komunikacyjnojęzykowa wobec wyzwań XXI wieku*, red. Stanisław Gajda, Andrzej Markowski, Józef Porayski-Pomsta, Warszawa 2005, s. 140–147.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zestawy ćwiczeń audytoryjnych – zespołowych i indywidualnych, rozwiązywanie zadań problemowych z zakresu tematyki omawianej na zajęciach wspomagane prezentacjami multimedialnymi. Ćwiczenia doskonalące pracę ze słownikami i leksykonami (rodzaje słowników i leksykonów, budowa haseł słownikowych). Przykładowe analizy porównawcze wybranych haseł w słownikach języka polskiego ogólnych i specjalistycznych. Ćwiczenia prowadzone w bibliotece uniwersyteckiej z bezpośrednim dostępem studentów do słowników i leksykonów. Dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganých przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03	Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie pracy pisemnej prezentującej analizę definicji wybranego hasła w dawnych i współczesnych źródłach leksykograficznych, która sprawdzi stopień opanowania przez studentów materiału zrealizowanego na ćwiczeniach oraz wykorzystania zaleconej przez nauczyciela literatury.
U_01, U_02	Efekty z umiejętności będą weryfikowane poprzez realizację zestawów ćwiczeń z zakresu leksykologii i leksykografii, sprawdzanych na bieżąco podczas zajęć, obserwację zachowań studentów, zaangażowanie w wykonywane ćwiczenia, rozwiązywanie zadań problemowych, pozwalających ocenić umiejętności praktyczne studenta (m.in. znajomość słowników języka polskiego w wersji drukowanej i online) w aspekcie omawianej tematyki.
K_01, K_02	Efekty z kompetencji będą weryfikowane poprzez obserwację zachowań, zaangażowanie w rozwiązywanie ćwiczeń i zadań problemowych, umiejętność pracy indywidualnej i w grupie, w trakcie których student jest obserwowany przez nauczyciela oraz oceniany pod kątem systematyczności, aktywności i gotowości do wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu leksykologii i leksykografii.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność i aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, dotyczącej analizy porównawczej wybranego hasła w słownikach języka polskiego ogólnych i specjalistycznych.

Kryteria oceny pracy zaliczeniowej:

1. Struktura pracy – maksymalnie 4 punkty;
2. Poprawność merytoryczna – maksymalnie 5 punktów;
3. Poprawność językowa – maksymalnie 5 punktów.

Ocena projektu:

14 -13 punktów – bardzo dobry

12 punktów – dobry plus

11 -10 punktów – dobry

9 punktów – dostateczny plus

8 -7 – dostateczny

poniżej 7 punktów – niedostateczny

Wyniki pracy zaliczeniowej zostaną omówione podczas indywidualnych konsultacji na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS: 2

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	6 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia przedmiotu (przygotowanie pracy zaliczeniowej)	12 godzin
Udział w konsultacjach	2 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia

Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Nauki pomocnicze
Nazwa w języku angielskim:		Auxiliary sciences
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia, jednolitych magisterskich):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:		pierwszy
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		mgr Barbara Bandzarewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Barbara Stelingowska, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Marcin Pliszka, mgr Barbara Bandzarewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy dotyczącej miejsca, funkcji, istoty, struktury i znaczenia nauk humanistycznych w systemie nauk; nabycie wiedzy na temat terminologii i metodologii z zakresu nauk filologicznych, a zwłaszcza literaturoznawstwa i językoznawstwa polskiego. Celem przedmiotu jest także opanowanie umiejętności odróżniania, opisywania, interpretowania różnych gatunków literackich, jak również przygotowania pracy naukowej, respektując zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Ponadto celem przedmiotu jest nabycie gotowości do wykorzystywania zdobytych podczas studiów umiejętności komunikacyjnych, interpersonalnych i interkulturowych.

Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	WIEDZA Student zna i rozumie:	
W_01	miejsce, funkcję, istotę, strukturę i znaczenie nauk humanistycznych w systemie nauk, ich specyfikę przedmiotową i metodologiczną, jak też w stopniu zaawansowanym – wybrane fakty, obiekty, zjawiska literackie i językowe oraz dotyczące ich metody, składające się na podstawową wiedzę ogólną z zakresu filologii polskiej, tworząc jej podstawy teoretyczne.	K_W01
W_02	kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzenia wiedzy i umiejętności, jak też teoretyczne oraz praktyczne możliwości zastosowań przy użyciu najnowszej technologii informacyjnej wiedzy literaturoznawczej i lingwistycznej z zakresu filologii polskiej.	K_W02
W_03	terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych, a zwłaszcza literaturoznawstwa i językoznawstwa polskiego.	K_W03
W_04	zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w kontekście dzieł piśmienniczych i innych wytworów kultury oraz prawnych możliwości ich wykorzystywania w różnych rodzajach działalności.	K_W10
Symbol efektu	UMIEJĘTNOŚCI Student potrafi:	Symbol efektu kierunkowego
U_01	odróżniać, opisywać, interpretować różne gatunki literackie, stosować specjalistyczną terminologię dotyczącą opisu literatury oraz gromadzić i opracowywać dane bibliograficzne, które odnoszą się do określonego problemu badawczego.	K_U04
U_02	wyszukiwać, interpretować, analizować, wykorzystywać oraz prezentować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa polskiego, posługując się przy tym różnymi źródłami informacji, zwłaszcza słownikami oraz współczesnymi narzędziami cyfrowymi.	K_U08
U_03	samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu literaturoznawstwa polskiego, korzystając z oferty bibliotek publicznych, specjalistycznych i cyfrowych.	K_U09
U_04	przygotować pracę naukową respektując zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego.	K_U10, K_U13

Symbol efektu	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Student jest gotów do:	Symbol efektu kierunkowego
K_01	wykorzystywania zdobytych podczas studiów umiejętności komunikacyjnych, interpersonalnych i interkulturowych.	K_K05
K_02	przekraczania ograniczeń własnej wiedzy, dalszego kształcenia oraz komunikowania się w sposób etyczny w otoczeniu społecznym, a zwłaszcza w środowisku zawodowym.	K_K06
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Student powinien posiadać: podstawową wiedzę z zakresu historii literatury polskiej; świadomość roli źródeł i tekstów w badaniach humanistycznych; umiejętność korzystania z bibliotek i katalogów (także elektronicznych); podstawowe doświadczenie w wyszukiwaniu, selekcji i krytycznej ocenie informacji, orientację w podstawowych zasobach internetowych wspierających badania filologiczne (słowniki).		
Treści modułu kształcenia:		
1. Rozwój edytorstwa naukowego w Polsce. Rodzaje edycji dzieł literackich. Aparat naukowo-krytyczny. 2. Przegląd dyscyplin i subdyscyplin pomocniczych literaturoznawstwa: tekstologia, edytorstwo, bibliologia, bibliotekarstwo, bibliografia. 3. Opis bibliograficzny – rodzaje, funkcje i zakres stosowania; analiza kolejnych składników opisu (bibliografia załącznikowa, przypisy, skróty bibliograficzne i inne). 4. Budowa i zawartość wybranych bibliografii ogólnych i specjalistycznych: Bibliografia polska Karola Estreichera, <i>Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut”</i>; <i>Dawni pisarze polscy: od początków piśmiennictwa do Młodej Polski. Przewodnik biograficzny i bibliograficzny</i>; <i>Słownik współczesnych pisarzy polskich</i>; <i>Współcześni polscy pisarze i badacze literatury. Słownik biobibliograficzny</i>; <i>Polska Bibliografia Literacka</i>; <i>Bibliografia Zawartości Czasopism</i>). 5. Przegląd polonistycznych czasopism naukowych. Periodyki literackie i kulturalno-społeczne. 6. Tworzenie tekstu naukowego. Kompozycja referatu. Redagowanie przypisów z zastosowaniem wyrażen i skrótów bibliograficznych. Zasady cytowania dzieł literackich i opracowań. 7. Analiza praktycznych aspektów edytorstwa: zasady przygotowywania tekstów do publikacji, praca z rękopisami, tworzenie tekstu naukowego z wykorzystaniem narzędzi edytorskich oraz cyfrowych (np. edytorstwo w Internecie, projekty otwartego dostępu). 8. Biblioteki cyfrowe i archiwa tekstów literackich – omówienie roli bibliotek cyfrowych, baz danych i repozytoriów w gromadzeniu i udostępnianiu tekstów literackich oraz naukowych, np. Polona, Europeana, w kontekście digitalizacji książek i tekstów literackich. 9. Współczesne wyzwania w zakresie bibliografii – zmiany w tworzeniu i stosowaniu bibliografii w dobie digitalizacji i globalizacji informacji. 10. Praktyki bibliotekarskie w literaturoznawstwie – analiza zadań współczesnego bibliotekarza literackiego: rola bibliotekarzy w organizowaniu zbiorów literatury, pomoc w poszukiwaniach bibliograficznych, konserwacja książek.		
Literatura podstawowa:		

1. Czachowska Jadwiga, Roman Loth, *Bibliografia i biblioteka w pracy polonisty*, Wrocław 1977.
2. Czachowska Jadwiga, Roman Loth, *Przewodnik polonisty. Bibliografie, biblioteki, muzea literackie*, wydanie 3 poprawione i uzupełnione, Wrocław 1989.
3. Markiewicz Henryk, *O cytatach i przypisach*, Kraków 2004.
4. Starnawski Jerzy, *Warsztat bibliograficzny historyka literatury polskiej. (Na tle dyscyplin pokrewnych)*, wydanie 3 zmienione, Warszawa 1983.
5. Winek Teresa, *Nauki pomocnicze literaturoznawstwa*, Warszawa 2007.

Literatura dodatkowa:

1. „*Xięga poezji idyllicznej*” Marii Komornickiej. Nota edytorsko-tekstologiczna, oprac. Barbara Stelingowska, Warszawa 2023.
2. Bieńkowska Barbara, *Książka na przestrzeni wieków*, Warszawa 2006.
3. Borkowski Andrzej, Pliszka Marcin, *Bibliografia zawartości „Zagadnień rodzajów literackich”*. Przewodnik, Siedlce 2003.
4. Cave Roderick, Ayad Sara, *Historia książki. Od glinianych tabliczek po e:booki*, przełożyła Ewa Romkowska, Warszawa 2015.
5. *Encyklopedia wiedzy o książce*, redakcja Alodia Kawecka-Gryczowa i inni, Wrocław 1971.
6. Górski Konrad, *Tekstologia i edytorstwo dzieł literackich*, wydanie 2, Warszawa 1978.
7. Hleb-Koszańska Halina, *O bibliografii dla niewtajemniczonych*, Wrocław 1974.
8. Korpała Józef, *Krótką historia bibliografii polskiej*, Wrocław 1986.
9. Loth Roman, *Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego*, Warszawa 2006.
10. Pacek Jarosław, *Bibliografia w zmieniającym się środowisku informacyjnym*, Warszawa 2010.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Dyskusje i analiza przypadków; analiza dokumentów bibliograficznych; ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Symbol efektu	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W_01, W_02, W_03, W_04	Testy sprawdzające – krótkie formy pisemne obejmujące zagadnienia z zakresu metodologii badań literaturoznawczych, podstawowej terminologii stosowanej w naukach humanistycznych, historii i rozwoju nauk pomocniczych literaturoznawstwa, a także zagadnień związanych z technologiami informacyjnymi wykorzystywanymi w badaniach oraz praktyce naukowej. Testy te mają charakter kontrolny i służą systematycznej weryfikacji stopnia opanowania treści merytorycznych na poszczególnych etapach zajęć, przyjmując formę pytań zamkniętych, krótkich odpowiedzi lub zadań problemowych wymagających zastosowania wiedzy w praktyce.
U_01, U_02, U_03, U_04	Przygotowanie opisu bibliograficznego – student opracowuje pełny oraz skrócony opis bibliograficzny wybranego tekstu, zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami edytorskimi. Zadanie to obejmuje poprawne wskazanie wszystkich wymaganych elementów opisu, ich właściwe usytuowanie i sformatowanie, a także dostosowanie zapisu do określonego standardu cytowania. Ćwiczenie

	pozwała na praktyczne zastosowanie wiedzy z zakresu bibliografii i edytorstwa oraz kształci umiejętność precyzyjnego i zgodnego z normą przygotowywania danych bibliograficznych.
K_01, K_02	Prezentacje grupowe i dyskusje – forma pracy wymagająca od studentów aktywnego zaangażowania, współdziałania w zespole oraz wykorzystania umiejętności komunikacyjnych i interpersonalnych. Obejmuje przygotowanie wspólnej prezentacji wybranego zagadnienia, podział ról w grupie, a następnie publiczne zaprezentowanie wyników pracy i udział w dyskusji. Aktywność ta wymaga nie tylko sprawnego przekazywania treści, lecz także wyrażania własnych opinii w sposób przemyślany, uzasadniony i otwarty na polemikę, co sprzyja rozwijaniu kompetencji argumentacyjnych oraz umiejętności krytycznego myślenia.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Zaliczenie przedmiotu odbywa się na podstawie dwóch składowych:

1. Testy sprawdzające (kontrolne) – krótkie formy pisemne, realizowane w toku semestru, obejmujące zakres treści modułu kształcenia.

Testy mają formę pytań zamkniętych, krótkich odpowiedzi lub zadań problemowych, które wymagają zastosowania wiedzy w praktyce. Stanowią narzędzie systematycznej kontroli stopnia opanowania treści merytorycznych.

Punktacja i oceny: 0-50 pkt – niedostateczny, 51-60 – dostateczny, 61-70 – dostateczny plus, 71-80 – dobry, 81-90 – dobry plus, 91-100 – bardzo dobry.

2. Przygotowanie opisu bibliograficznego – opracowanie przez studenta opisu bibliograficznego zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami edytorskimi. Zadanie obejmuje: poprawne wskazanie wszystkich elementów opisu, ich właściwe usytuowanie i formatowanie, dostosowanie zapisu do określonego standardu cytowania. Ćwiczenie weryfikuje zarówno znajomość norm bibliograficznych, jak i praktyczne umiejętności ich stosowania.

Ocena końcowa z przedmiotu stanowi ocenę średnią uzyskaną z testów sprawdzających i opisu bibliograficznego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Konsultacje	2 godziny
Przygotowanie do testów	15 godzin
Opracowanie projektu	18 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS